

บทที่ 2

ความผิดมูลฐาน ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

2.1 สารสำคัญของกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

2.1.1 ความหมายของการฟอกเงิน

ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีของโลกมีการพัฒนาไปอย่างต่อเนื่องและมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว หน่วยงานในทุกภาคส่วนของโลกต่างเพิ่มศักยภาพให้กับองค์กรของตนแม้แต่องค์กรอาชญากรรมก็พยายามเรียนรู้เทคนิคใหม่ๆ เพื่อนำไปประกอบอาชญากรรม อาชญากรรมในปัจจุบันมีการพัฒนารูปแบบและวิธีการของการกระทำ ความผิดอย่างต่อเนื่องและตลอดเวลาทั้งในด้านกรรมวิธีในการกระทำความผิด การนำเทคนิค วิธีการสมัยใหม่เข้ามาเป็นเครื่องมือในประกอบการกระทำความผิด มีลักษณะของการดำเนินการ ในการกระทำความผิดอย่างมีระบบและเป็นขบวนการ รวมทั้งมีเครือข่ายโยงใยระหว่างประเทศ มีความสลับซับซ้อน แยกย่อยและละเอียดอ่อนเนื่องจากผู้กระทำความผิดเป็นผู้ที่มีความรู้ความชำนาญและมีความเชี่ยวชาญในด้านนั้นๆ เป็นอย่างดี ทำให้สร้างความเสียหายและก่อให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศอย่างมาก นอกจากนี้ยังมีการเปลี่ยนสภาพเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดให้ดูเสมือนว่า ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายอันเป็นการฟอกเงินเพราะผู้กระทำความผิดกฎหมายไม่ต้องการให้ผู้อื่นทราบถึงที่มาของเงินหรือทรัพย์สินจึงต้องมีการปิด-บังหรือซุกซ่อนทรัพย์สินและเป็นการปิดบังการกระทำความผิดของตนด้วย นอกจากนี้เงินหรือทรัพย์สินที่เปลี่ยนสภาพกลายเป็นเงินสะอาดแล้วผู้กระทำความผิดยังใช้เป็นทุนขยายเครือข่ายอาชญากรรมและคุ้มครองความมั่นคงให้กับองค์กรอาชญากรรมของตนด้วย

ในปัจจุบันมีผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความหมายของคำว่า “การฟอกเงิน” ไว้หลายท่านด้วยกัน ดังนี้

การฟอกเงิน คือ การเปลี่ยน แปรสภาพเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยผิดกฎหมายหรือโดยมิชอบด้วยกฎหมายให้เสมือนหนึ่งว่าเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ หรืออาจจะกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าการ

ฟอก-เงินเป็นกระบวนการซึ่งกระทำโดยบุคคลต่อทรัพย์สินเพื่อปกปิดแหล่งที่มาของรายได้ที่ผิดกฎหมาย และทำให้รายได้นั้นมีที่มาโดยชอบด้วยกฎหมายและยังหมายความรวมถึงการเปลี่ยนเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่สุจริตให้กลายเป็นเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย¹

การฟอกเงิน คือ การเปลี่ยนเงินที่ได้มาโดยผิดกฎหมายให้เสมือนหนึ่งว่าเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือการฟอกเงินเป็นกระบวนการซึ่งบุคคลปกปิดแหล่งที่มาของรายได้ผิดกฎหมาย เกิดดอกออกผลแล้วจึงย้อนกลับไปประกอบอาชญากรรมอีก²

การฟอกเงิน คือ การกระทำใดๆที่มีวัตถุประสงค์ทำให้เงินหรือทรัพย์สินใดๆซึ่งมีที่มาจาก การกระทำความผิดต่างๆเปลี่ยนสภาพเป็นเงินหรือทรัพย์สินซึ่งบุคคลทั่วไปหลงเชื่อว่าเป็นเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย³

การฟอกเงิน คือ การเปลี่ยนเงินที่ได้มาโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือไม่สุจริตให้กลายเป็นเงินที่ได้มาโดยถูกกฎหมายหรือพิสูจน์ไม่ได้ว่าทุจริต การฟอกเงินนั้นจะเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมร้ายแรงต่างๆ อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการค้ายาเสพติด ทั้งนี้เพราะผู้กระทำผิดกฎหมายซึ่งส่วนมากเป็นผู้ค้ายาเสพติดไม่ต้องการให้ผู้อื่นทราบที่มาของทรัพย์สิน จึงจำเป็นต้องใช้วิธีปิดบังหรือซุกซ่อนทรัพย์สินอันจะช่วยปิดบังการกระทำความผิดของตน นอกจากนี้ทรัพย์สินที่ได้เปลี่ยนสภาพกลายเป็น “เงินสะอาด” แล้วผู้ค้ายาเสพติดก็สามารถใช้เป็นทุนในการขยาย

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ สีนาท ประยูรรัตน์, คำอธิบายพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542(กรุงเทพมหานคร : ส.เอเชีย เพลส,2542), หน้า 61.

² วีระพงษ์ บุญญภาส, “กฎหมายฟอกเงินกับความจำเป็นที่ต้องพิจารณา”, ประชาชาติธุรกิจ (วันพฤหัสบดีที่ 19 – วันเสาร์ที่ 21 พฤษภาคม 2537), หน้า12.

³ ไชยยศ เหมะรัชตะ, มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน, (เอกสารวิจัยส่วนบุคคลลักษณะวิชาการทางการเมือง วิทยาลัยป้องกันและราชอาณาจักร หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักรภาครัฐร่วมเอกชน รุ่นที่9, 2539-2540), หน้า1.

เครือข่ายอาชญากรรมยาเสพติดและคุ้มครองความมั่นคงให้กับอาชญากรรมดังกล่าวของตนได้อีกด้วย⁴

สำหรับความหมายของคำว่า “การฟอกเงิน” ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 นั้นบัญญัติไว้ ดังนี้

มาตรา 5 “ผู้ใด

- 1) โอน รับโอน หรือเปลี่ยนสภาพทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อชุกซ่อนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินนั้น หรือเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นไม่ว่าก่อน ขณะ หรือหลังการกระทำความผิดมิให้ต้องรับโทษหรือรับโทษน้อยลงในความผิดมูลฐาน หรือ
- 2) กระทำด้วยประการใดๆ เพื่อปกปิดหรืออำพรางลักษณะที่แท้จริงการได้มา แหล่งที่ตั้ง การจำหน่าย การโอน การได้สิทธิใดๆ ซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดผู้นั้นกระทำความผิดฐานฟอกเงิน⁵

จากบทบัญญัติดังกล่าวเห็นได้ว่าการกระทำความผิดฐานฟอกเงินตามกฎหมายไทยนั้น นอกจากการโอน รับโอน หรือเปลี่ยนสภาพทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อชุกซ่อนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินนั้นๆ ดังที่บัญญัติไว้แล้ว การกระทำความผิดฐานฟอกเงินยังรวมถึงการช่วยเหลือผู้อื่นไม่ว่าก่อนการกระทำความผิด ขณะกระทำความผิด หรือหลังการกระทำความผิดเพื่อมิต้องให้รับโทษหรือรับโทษน้อยลงในความผิดมูลฐานก็ให้ถือว่ามีความผิดฐานฟอกเงินด้วยเช่นเดียวกัน

จากความหมายต่างๆ ที่กล่าวมาทั้งหมดผู้เขียนอาจสรุปได้ว่า “การฟอกเงิน” คือการเปลี่ยนเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่สุจริต ให้กลายเป็นเงินที่ได้มาโดยถูกกฎหมายหรือพิสุจน์ไม่ได้ว่าทุจริต

⁴ ศูนย์บริการข้อมูลทางกฎหมาย, การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน, เอกสารเผยแพร่ ลำดับที่ 1, สำนักเลขาธิการวุฒิสภา สิงหาคม 2537, หน้า 1.

⁵ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5

ความหมายของ “ฟอกเงิน” ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
ของประเทศไทยอเมริกา ปรากฏในมาต

2.1.2 รูปแบบและวิธีการฟอกเงิน

การฟอกเงินนี้มีวิธีการหลากหลายไม่ว่าจะเป็นการฟอกโดยผ่านทางธนาคาร สถาบัน
การเงิน หรือตลาดหุ้นซึ่งเป็นแนวทางที่นิยมใช้กันมาก เนื่องจากเงินที่นำมาฟอกนั้นมีจำนวน
มหาศาลทำให้ผู้ฟอกเงินนั้นต้องจัดสรรเงินเป็นส่วนๆและใช้วิธีการฟอกเงินในหลายๆรูปแบบเพื่อมิ
ให้เป็นที่สงสัยและผิดสังเกต จากนั้นจึงนำเงินที่ได้มาจากการฟอกมารวมกันหรือนำมารวมกับเงิน
ที่สะอาดหรือผ่านกระบวนการทางธุรกิจและนำไปใช้ประกอบอาชีพการงานในรูปแบบอื่นๆต่อไป
รูปแบบและวิธีการฟอกเงินจึงถูกปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ สภาพแวดล้อม และความรู้
ความสามารถ เทคนิคของผู้ประกอบการ ตลอดจนการใช้ตำแหน่งหน้าที่อันเป็นช่องทางในการ
ดำเนินงานซึ่งทำให้การฟอกเงินนั้นมีความซับซ้อนมากขึ้นยากแก่การตรวจพบ การฟอกเงินจึงมี
รูปแบบและวิธีการหลากหลายเช่น

1) การนำเงินสดติดตัวออกนอกประเทศ

เป็นการนำเงินสดที่ได้มาโดยไม่สุจริตนั้นติดตัวหรือนำไปใช้จ่ายในต่างประเทศ แต่การ
เคลื่อนย้ายเงินสดเป็นไปด้วยความยากลำบากเนื่องจากมีจำนวนมากและธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับ
เงินสดจำนวนมากๆอาจถูกเพ่งเล็งได้ง่าย นอกจากนี้บางประเทศอาจจะไม่นิยมการใช้จ่ายหรือ
การทำธุรกรรมด้วยเงินสด ดังนั้นการใช้เงินสดที่ได้มาโดยไม่สุจริตจึงกระทำเฉพาะในบางประเทศ
ที่ไม่เข้มงวดในการใช้เงินสดในการทำธุรกิจด้านการเงินหรืออาศัยการนำเงินสดผ่านทางพรมแดน
ระหว่างประเทศโดยติดสินบนเจ้าพนักงานซึ่งเป็นหนทางหลีกเลี่ยง

2) การฝากเงินกับสถาบันการเงินในประเทศ

เป็นวิธีหลักโดยทั่วไปที่นิยมใช้ในการฟอกเงินซึ่งการฝากเงินมักจะใช้นามแฝงหรือใช้ชื่อ
ปลอมเพื่อมิให้สามารถสืบสาวหาเจ้าของที่แท้จริงได้ วิธีการนี้นิยมใช้ในประเทศที่ไม่เข้มงวดต่อ
การเปิดเผยชื่อที่แท้จริงของเจ้าของธุรกิจหรือเจ้าของบัญชี และไม่มีกรให้รายงานถึงธุรกรรมที่มี
มูลค่าค่อนข้างสูงอันเป็นจุดอ่อนและทำให้เกิดความสะดกในการใช้สถาบันการเงินเพื่อการฟอก
เงินได้

3) การส่งเงินสดหรือโอนเงินออกนอกประเทศ

เป็นการนำเงินสดไปฝากไว้ในประเทศที่ไม่มีการควบคุมระบบธนาคารหรือสถาบันการเงินอย่างเข้มงวด เพื่อให้เงินที่ผิดกฎหมายเข้าไปอยู่ในระบบการเงินของประเทศนั้นและโอนเงินกลับไปสู่ผู้ค้ายาเสพติดหรืออาชญากรโดยวิธีการต่างๆ เช่นทางโทรคมนาคม(wire transfer) เป็นต้น เงินที่ผิดกฎหมายก็จะแปรสภาพเป็นเงินที่ถูกต้องตามกฎหมาย อันเป็นจุดอ่อนของประเทศที่ไม่เข้มงวดเรื่องการนำส่งเงินสดออกนอกประเทศ

4) การจัดตั้งบริษัทหรือกิจการขึ้นบังหน้า

เป็นการที่ผู้ค้ายาเสพติดหรืออาชญากรปกปิดแหล่งที่มาและความเป็นเจ้าของเงินที่ได้มาโดยผิดกฎหมายด้วยการจัดตั้งหรือซื้อกิจการในต่างประเทศเช่นในประเทศที่เป็นเขตปลอดภาษี เป็นต้น แล้วให้กิจการในประเทศของตนกู้ยืมหรือซื้อสินค้าจากกิจการในต่างประเทศดังกล่าวในราคาแพงกว่าปกติ ทั้งนี้ เพื่อให้เงินที่ได้มาโดยผิดกฎหมายถูกใช้จ่ายหมุนเวียนระหว่างกิจการทั้งสองแห่งดังกล่าว

5) อื่นๆ

นอกจากวิธีดังกล่าวข้างต้นแล้วยังมีวิธีการอื่นๆอีกมากเช่นนำเงินไปซื้อกิจการที่มีผลประกอบการขาดทุนแต่ธุรกิจมีรายรับเป็นเงินสด เช่น โรงแรม กิจการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ภัตตาคาร ร้านค้าปลีก เป็นต้น ซึ่งต่อไปธุรกิจเหล่านี้ก็จะกลับฟื้นขึ้นเพราะอาศัยดอกผลจากเงินผิดกฎหมายดังกล่าว หลังจากนั้นจึงค่อยถ่ายเทเงินออกไปใช้ หรือการนำเงินไปซื้อตราสารที่สามารถโอนเปลี่ยนมือได้ ซึ่งตราสารนั้นไม่มีการควบคุมจากสถาบันการเงินผู้ออก ทำให้ยากแก่การสืบหาผู้ที่ซื้อและผู้รับเงินตามตราสารนั้น นอกจากนี้แล้วปัจจุบันเทคโนโลยีทางการสื่อสารได้ก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ทำให้การโอนเงินในระบบสื่อสารทางอากาศมีการควบคุมน้อยกว่าการโอนเงินสด การโอนเงินต่างๆจะมุ่งเน้นที่ความเร็วแต่ประการเดียว พนักงานโอนเงินจะไม่รู้จักลูกค้า และไม่ทราบวัตถุประสงค์ในการโอนเงิน ดังนั้น วิธีการดังกล่าวจึงอาจเป็นช่องทางหลบซ่อนเงินผิดกฎหมายหรือการทุจริตของนักฟอกเงินได้เป็นอย่างดี

2.2 วัตถุประสงค์ของการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

วัตถุประสงค์ของการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินอาจแบ่งได้เป็น 3 ประการคือ

1) การฟอกเงินมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการปกปิดเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด เพื่อมิให้บุคคลอื่นทราบว่าเป็นเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด

2) เพื่อเป็นการหลบหลีกการสืบสวน สอบสวน เกี่ยวกับการกระทำความผิดใดๆของ เจ้าของเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด ทำให้การสืบสวน สอบสวนทำได้ยากขึ้น

3) เพื่อเป็นการเพิ่มทุนผลประโยชน์หรือกำไร โดยเปลี่ยนสภาพเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มา โดยมีขอบให้กลายเป็นเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยชอบแล้วนำไปใช้หาประโยชน์ในทางธุรกิจอื่นต่อไป

2.3 การปราบปรามการฟอกเงิน

2.3.1 ความรุนแรงของการฟอกเงิน

โดยลักษณะแล้วการฟอกเงินเกิดขึ้นนอกระบบเศรษฐกิจธรรมดา นอกเหนือจากที่สถิติทางเศรษฐศาสตร์จะระบุได้ อย่างไรก็ตาม การคำนวณจากลักษณะของกิจกรรมนอกกฎหมายมีตัวเลขประมาณการจากหลายแหล่งซึ่งเชื่อว่า การฟอกเงินเป็นปัญหาร้ายแรงต่อระบบเศรษฐกิจ โดยเฉพาะระบบการเงินของนานาประเทศ

กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund – IMF) ประมาณว่ามูลค่ารวมของการฟอกเงินทั่วโลกอยู่ในระหว่าง 2-5 % ของผลิตภัณฑ์มวลรวม (Gross Domestic Product – GDP) ของโลก ซึ่งหากใช้ตัวเลขในปี ค.ศ. 1996 มีการฟอกเงินมูลค่า 0.59 ถึง 1.5 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ เฉพาะตัวเลขขั้นต่ำมีขนาดเท่ากับผลผลิตรวมของประเทศสเปนเลยทีเดียว ตัวเลขเฉพาะเงินที่อาชญากรได้จากการค้ายาเสพติดทั่วโลก ซึ่งสหประชาชาติได้ประมาณการเมื่อเร็วๆนี้ มีมูลค่าถึง 400,000 ล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งหากรวมกับเงินที่ได้มาจากการประกอบอาชญากรรมประเภทอื่นๆด้วย เช่น การฉ้อโกงทางการเงิน การค้าประเวณี และอื่นๆแล้ว ตัวเลขจำนวนเงินที่เข้ากระเป๋าอาชญากร หรืออาจเรียกว่า ผลิตภัณฑ์อาชญากรรมรวม (Gross Criminal Product – GCP) ก็ยิ่งจะเป็นตัวเลขที่สูงอย่างประมาณมิได้

นอกจากนี้ มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเทศต่างๆ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ซึ่งได้มีความพยายามในการประมาณมูลค่าของการฟอกเงินจากอาชญากรรมต่างๆ พบว่า เฉพาะเงินจากอาชญากรรมค้ายาเสพติดอย่างเดียวก็มีมูลค่าหลายหมื่นล้านเหรียญต่อปี ในประเทศอังกฤษประมาณกันว่าอาชญากรรมฟอกเงินมีมูลค่าสูงถึง 85,000 ล้านปอนด์ต่อปี โดย 70% ของจำนวนนี้เกี่ยวข้องกับ

กับยาเสพติด ส่วนในออสเตรเลียมีการประมาณว่า เงินจำนวนระหว่าง 1,000 – 33,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐถูกฟอกที่นี่ อย่างไรก็ตามแม้จะได้ชื่อว่ามีระบบการตรวจสอบการฟอกเงินที่ดีที่สุดประเทศหนึ่ง แต่มีเพียง 1% ของเงินเหล่านี้เท่านั้นที่ถูกจับ

สำหรับประเทศไทยในปี 2539 ผลการศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยพบว่า การฟอกเงินมีตัวเลขสูงถึง 730,000 ล้านบาท หรือประมาณ 15% ของผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) ทำให้ประเทศไทยกลายเป็นสวรรค์ของนักฟอกเงิน ทั้งนี้ยังมีการเตือนว่าประเทศในภูมิภาคนี้มีความเสี่ยงต่ออาชญากรรมฟอกเงินสูง เพราะพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ใช้เงินสดเป็นหลัก มีธนาคารใต้ดินหรือธนาคารนอกระบบ รวมทั้งไม่มีกฎหมายต่อต้านการฟอกเงินในขณะนั้น

2.3.2 หน่วยงานระดับชาติที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการต่อต้านการฟอกเงิน (National Anti-Money Laundering Authority)

เพื่อให้การต่อสู้กับอาชญากรรมฟอกเงินมีจุดศูนย์กลางทำหน้าที่วางนโยบายหลักเกณฑ์ ประสานงานกับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมของรัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ประเทศต่างๆ จึงได้ก่อตั้งหน่วยงานพิเศษระดับชาติขึ้นมา ซึ่งมักมีคนรู้จักกันว่า “หน่วยงานบริหารข้อมูลทางการเงิน” (Financial Intelligence Unit หรือ FIU) ซึ่งหมายถึง หน่วยงานกลางระดับชาติซึ่งต้องรับผิดชอบในการรับและวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวกับเงินที่ได้มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือกฎหมายกำหนดให้รายงาน และเผยแพร่เพื่อให้ใช้แก่หน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานนี้ทำหน้าที่เป็นจุดศูนย์กลาง (Focal point) ของการต่อต้านการฟอกเงินในระดับชาติ ทำให้การแลกเปลี่ยนข้อมูลสามารถเป็นไปได้อย่างรวดเร็วระหว่างสถาบันการเงินกับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายและฟ้องร้องคดีของรัฐ รวมทั้งระหว่างประเทศด้วย หรืออีกความหมายหนึ่งคือเป็นตัวกลาง (Intermediary) ระหว่างสถาบัน การเงินฝ่ายหนึ่งกับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายและดำเนินคดีของรัฐอีกฝ่ายหนึ่ง

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งของหน่วยงานดังกล่าว คือต้องมีมาตรการที่จะรับประกันได้ว่า หน่วยงานกลางนี้ดำเนินการได้อย่างเป็นอิสระโดยพิจารณาหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลที่ประกอบเป็นองค์กร

ตัวอย่างของหน่วยงานกลางหรือองค์กรระดับชาติซึ่งมีหน้าที่ในการต่อต้านการฟอกเงินของประเทศต่างๆ เช่น

- FinCEN (Financial Crime Enforcement Network) ของสหรัฐอเมริกา
- AUSTRAC (Australia Transaction Reports and Analysis Center) ของออสเตรเลีย
- NCIS (National Crime Intelligence Service) ของอังกฤษ
- MOT (Independent Office for Disclosure of Unusual Transaction) ของเนเธอร์แลนด์
- TRACFIN ของฝรั่งเศส
- JAFIO (Japan Financial Intelligence Office) ของญี่ปุ่น

อำนาจหน้าที่ของหน่วยงานเหล่านี้ได้แก่

- เป็นศูนย์กลางบริหารข้อมูล เช่นการรับรายงานธุรกรรมที่ต้องสงสัย ซึ่งยื่นโดยสถาบันการเงินอื่นๆตามที่กฎหมายกำหนด
- ตรวจสอบและสืบสวนหาข้อมูลและพยานหลักฐาน จากบุคคล และสถานที่ต่างๆ เพื่อรวบรวมและวิเคราะห์ส่งให้แก่หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายรวมทั้งหน่วยงานฟ้องร้องคดีเพื่อดำเนินการการริบเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยมิชอบ
- ให้คำแนะนำแก่ธนาคารและสถาบันการเงินอื่นๆเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ เช่น การรายงานธุรกรรม เก็บรักษาข้อมูล หรือแนวทางในการตรวจสอบธุรกรรมที่น่าสงสัย

2.4 สาระสำคัญของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542

2.4.1 ความผิดมูลฐาน

2.4.1.1 ความหมายของความผิดมูลฐาน

กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเป็นมาตรการทางกฎหมายที่ออกมาเพื่อลงโทษบุคคลที่กระทำการฟอกเงินที่ได้มาจากการกระทำความผิดทางอาญา ซึ่งความผิดทางอาญาที่เป็นที่มาของทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดนั้นก็คือ "ความผิดมูลฐาน" ที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

คำว่า ความผิดมูลฐาน (Predicate Offences) นั้น ไม่มีนิยามหรือคำจำกัดความไว้โดยเฉพาะเจาะจง แม้แต่ในกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่ออกโดยองค์การสหประชาชาติเพื่อเป็นรูปแบบให้แต่ละประเทศนำไปบัญญัติเป็นกฎหมายภายในซึ่ง

เรียกว่า UN MODEL LAW ก็ได้กำหนดนิยามหรือความหมายของความผิดมูลฐานเอาไว้แต่อย่างใด สำหรับกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศไทยนั้นก็มิได้ให้นิยามหรือคำจำกัดความของคำว่าความผิดมูลฐานไว้เช่นกัน แต่ได้มีการกล่าวถึงความผิดมูลฐานไว้ในมาตรา 3 ซึ่งได้แก่ความผิดอาญา 8 ประเภท ซึ่งจะได้กล่าวต่อไป

จะเห็นได้ว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของไทยนั้นมิได้ระบุถึงนิยามหรือคำจำกัดความของคำว่า "ความผิดมูลฐาน" ไว้ แต่ระบุว่าความผิดอาญาใดเป็นความผิดมูลฐาน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าความผิดมูลฐาน (Predicate Offences) คือ ฐานความผิดทางอาญาที่รัฐได้บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน โดยกำหนดมาตรการการลงโทษแก่ผู้ที่ฟอกเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดทางอาญาตามฐานความผิดที่กำหนดไว้

ส่วนการที่รัฐหนึ่งๆ จะบัญญัติความผิดมูลฐานไว้ในกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินให้มีจำนวนฐานความผิดมากหรือน้อยเพียงใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับความรุนแรงของอาชญากรรมนั้นๆว่ามีผลต่อความมั่นคงของรัฐหรือกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างไร ทั้งนี้เพราะแต่ละรัฐก็มีปัจจัยพื้นฐานแตกต่างกันไปตามโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม สภาพทางภูมิศาสตร์ และทรัพยากรทางธรรมชาติ ดังนั้นการกำหนดความผิดมูลฐานในประเทศหนึ่งจึงไม่อาจนำไปใช้กำหนดความผิดมูลฐานในอีกประเทศหนึ่งได้ แต่สามารถนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดความผิดมูลฐานได้ดังจะได้ศึกษาต่อไป

2.4.1.2 ทฤษฎีการกำหนดความผิดมูลฐานในกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

การกำหนดความผิดมูลฐานมีขึ้นเพื่อทำให้เกิดความชัดเจนในการนำเอามาตรการริบทรัพย์สินมาใช้กับเงินหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดว่าจะต้องดำเนินการกับเงินหรือทรัพย์สินเหล่านั้นอย่างไร และทำให้เกิดความชัดเจนในการนำเอามาตรการลงโทษมาใช้กับผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดมูลฐาน รวมทั้งผู้พยายามกระทำความผิด ผู้สนับสนุนหรือผู้ช่วยเหลือในการกระทำความผิดมูลฐานด้วย

การกำหนดความผิดมูลฐานเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดของกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเพราะต้องมีการพิจารณาให้รอบคอบว่าจะให้มาตรการของกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินดำเนินการกับเงินหรือทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดอาญาฐานใดบ้าง เนื่องจากจะมีผลกระทบต่อประชาชนและการประกอบกิจการในภาคธุรกิจ ซึ่งจะต้องมีการปรับตัวเองเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรการที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน⁶

ในทางทฤษฎีความผิดมูลฐานตามเจตนารมณ์ของกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนั้นต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้คือ

(1) ความผิดที่มีลักษณะการกระทำความผิดในรูปขององค์กรอาชญากรรม

เป็นที่ยอมรับกันว่าสังคมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรส่งผลกระทบต่อสภาวะเศรษฐกิจของสังคมโดยรวม สังคมมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น การติดต่อคมนาคมสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรมและเทคโนโลยีต่างๆมีมากขึ้น จึงเป็นผลให้มีการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวทางสังคมอยู่เสมอและทำให้ จำนวนคนกระทำความผิดกฎหมายมีจำนวนมากขึ้นด้วย อีกทั้งลักษณะของอาชญากรรมในปัจจุบันมีรูปแบบ วิธีการที่หลากหลาย เช่น มีการกระทำความผิดในรูปขององค์กรอาชญากรรม ผู้กระทำความผิดจะรวมตัวกันเป็นกลุ่มองค์กรแน่นแฟ้นมักกระทำความผิดต่อเศรษฐกิจและแสวงหาประโยชน์ทางธุรกิจโดยมิชอบ อาชญากรรมประเภทนี้ยากแก่การปราบปรามและยากแก่การสืบหาพยานหลักฐานมาลงโทษผู้กระทำผิด ฉะนั้นการขยายตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้นเพียงใด จำนวนอาชญากรก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน

ลักษณะขององค์กรอาชญากรรมนั้นมักทำในรูปของคณะบุคคลที่รวมตัวกันเป็นองค์กรอย่างมั่นคง แน่นแฟ้น จัดตั้งเป็นองค์กรโดยหวังประโยชน์ร่วมกัน มีการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ มีการประสานงานกันและเคร่งครัดต่อระเบียบวินัย มีการจัดการแบ่งงานกันรับผิดชอบอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งบุคคลที่ดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้าขององค์กรอาชญากรรมมักเป็นคนที่มิ

⁶ วีระพงษ์ บุญญภาส, เอกสารประกอบการวิจัยการพัฒนากฎหมายป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547

อำนาจทางเศรษฐกิจและการเมืองเป็นคนที่สังคมทั่วไปยอมรับว่าเป็นคนที่มีสถานภาพทางสังคมสูง องค์กรอาชญากรรมมักจะดึงข้าราชการหรือนักการเมืองเข้ามาร่วมเป็นสมาชิกขององค์กรด้วย หรืออาจจัดหาเงินทุนที่จะให้ผลประโยชน์แก่ข้าราชการและนักการเมืองเพื่อแลกกับการให้ความสะดวกในการทำงานแก่องค์กรอาชญากรรม องค์กรอาชญากรรมมักยึดเป็นอาชีพและพยายามขยายธุรกิจให้กว้างขวางขึ้นทั้งในประเทศและมีการทำธุรกิจข้ามชาติด้วย นอกจากนี้องค์กรอาชญากรรมมักมีวิธีดำเนินการ ตลอดจนการใช้บุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางเข้ามาร่วมทำงาน มีการจัดสรรเงินพิเศษในการดูแลพรรคพวก บริวารและครอบครัวของสมาชิกในองค์กร มีการจัดสรรเงินเป็นค่าใช้จ่าย ค่าเครื่องมือและค่าสินบนแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมเช่นตำรวจ อัยการ ศาล นักการเมือง และทนายความ ตลอดจนมีการวางแผน การกำหนดนโยบายและมีการนำมาตรการต่างๆมาใช้เพื่อป้องกันอุปสรรคในการประกอบกิจการ

องค์กรอาชญากรรมส่วนใหญ่มักจะประกอบกิจการในหลายรูปแบบปะปนกับอาชญากรรมประเภทอื่นๆไม่ว่าจะเป็นอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ อาชญากรรมทางการเมือง องค์กรอาชญากรรมในปัจจุบันมีการแผ่ขยายมากขึ้นทั้งในประเทศและในต่างประเทศจนกลายเป็นองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติที่มีธุรกิจทางธุรกิจกว้างขวาง ซึ่งทำให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน ทรัพย์สินและความมั่นคงของประเทศชาติเป็นอย่างมาก

ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า องค์กรอาชญากรรม คือ การที่คณะบุคคลรวมตัวกันกระทำความผิดประเภทต่างๆ ซึ่งในการรวมตัวกันนี้จะมีการจัดการ การบริหารงานอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ซึ่งการกระทำความผิดในรูปขององค์กรอาชญากรรมนี้มักยากแก่การจับกุมและปราบปราม

ดังนั้นการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจึงเป็นแนวคิดใหม่ในการนำมาจัดการกับกลุ่มองค์กรอาชญากรรมเนื่องจากในการดำเนินงานของกลุ่มองค์กรอาชญากรรมนั้นต้องใช้เงินทุนเป็นจำนวนมาก เงินจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้องค์กรอาชญากรรมสามารถอยู่รอดและดำเนินการต่อไปได้ หากขาดเงินหมุนเวียนการดำเนินงานย่อมเป็นไปได้ยาก และในทางกลับกันหากองค์กรอาชญากรรมมีเงินรายได้และเงินหมุนเวียนมาก ก็จะสามารถประกอบอาชญากรรมต่อไปได้อย่างสะดวกยิ่งขึ้นและสามารถขยายขอบเขตของการประกอบอาชญากรรมและขยายขนาดขององค์กรให้ใหญ่โตขึ้นได้อย่างง่ายดาย

กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนั้นเป็นกฎหมายที่มีมาตรการริบทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถนำมาใช้กับการสกัดกั้นและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมได้ ทำให้องค์กรอาชญากรรมไม่สามารถที่จะดำเนินการต่อไปได้เนื่องจากไม่มีทรัพย์สินเพื่อใช้จ่ายในการดำเนินงานประกอบกับการที่ไม่มีกฎหมายอื่นใดที่จะบังคับใช้กับองค์กรอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควรทำให้องค์กรอาชญากรรมเป็นปัญหาร้ายแรงของประเทศ ดังนั้นการกำหนดความผิดมูลฐานจึงมุ่งที่จะกำหนดความผิดที่มีรูปแบบและวิธีการดำเนินงานที่มีลักษณะเป็นองค์กรอาชญากรรมเป็นลักษณะแรก

(2) ความผิดที่มีลักษณะของการประกอบอาชญากรรมที่ก่อให้เกิด

ผลตอบแทนสูง

ปัจจุบันอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในสังคมส่วนใหญ่มักเป็นอาชญากรรมที่มุ่งต่อเงิน ได้จำนวนมหาศาลเป็นผลตอบแทน เช่น การค้ายาเสพติดและอาชญากรรมทางเศรษฐกิจเป็นต้น เงินได้เหล่านี้มิได้ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อกระแสการหมุนเวียนทางการเงิน วงการธุรกิจ หรือระบบเศรษฐกิจของประเทศแต่อย่างใด เพราะเงินเหล่านี้เข้ามาและออกไปเร็ว ไม่มีการนำมาลงทุนในกิจการใดอย่างจริงจังและยังก่อให้เกิดอุปสรรคอย่างยิ่งในการบังคับใช้กฎหมายเพราะส่วนหนึ่งของเงินจำนวนมหาศาลถูกนำไปใช้เพื่อสร้างอำนาจและอิทธิพลให้แก่ผู้กระทำความผิดตลอดจนพวกพ้องโดยการเข้าไปครอบงำเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตลอดจนมีการใช้วิถีทางการเมืองเพื่อเป็นช่องทางแสวงหาอำนาจและผลประโยชน์ และยังอำนาจและอิทธิพลมีมากเพียงใดโอกาสในการแสวงหาเงินได้มหาศาลก็มีมากเพียงนั้น เงินได้จำนวนมหาศาลเหล่านี้มีผลต่อการคงอยู่ของขบวนการอาชญากรรมหรือองค์กรอาชญากรรมอย่างยิ่ง เพราะกลุ่มบุคคลเหล่านี้จะอยู่รวมกันโดยหวังผลประโยชน์และผลประโยชน์ดังกล่าวก็มักมาจากการประกอบธุรกิจอาชญากรรม นอกจากนี้เงินได้จำนวนมหาศาลส่วนหนึ่งถูกใช้เป็นต้นทุนในการประกอบอาชญากรรมขึ้นใหม่ ซึ่งอาชญากรรมที่ต้องใช้ทุนในการดำเนินการได้แก่การค้ายาเสพติด การค้าหญิง และค้าเด็ก ซึ่งทำให้เกิดวัฏจักรของอาชญากรรมอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

ดังนั้นกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจึงมุ่งเน้นที่จะใช้มาตรการริบทรัพย์สินในการตัดโอกาสมิให้ผู้ประกอบอาชญากรรมนำเงินได้จากการประกอบอาชญากรรมไปใช้เพื่อประโยชน์ของตนหรือเพิ่มการกระทำความผิดอีก โดยทั่วไปความผิดลักษณะนี้มักจะเป็นคดีเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายต่อประชาชน เศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศเป็นส่วนรวม

(3) ความผิดที่มีลักษณะยากแก่การปราบปราม

การประกอบอาชญากรรมในปัจจุบันมีการพัฒนารูปแบบ มีวิธีการปกปิด ความผิดและพยายามทำลายพยานหลักฐานเพื่อไม่ให้มีหลักฐานผูกมัดตน อาชญากรรมมีความ ซับซ้อนและมีการกระทำอย่างค่อยเป็นค่อยไปใช้เวลานานพอสมควรจึงจะรู้ถึงความเสียหายทำให้ การค้นหาหลักฐานเป็นไปได้ด้วยความยากลำบากไม่ทันต่อเหตุการณ์ อันเป็นการเปิดโอกาสให้ อาชญากรประเภทนี้สามารถปกปิด ทำลาย ซ่อนเร้นหลักฐานได้เป็นอย่างดี ด้วยอำนาจเงินที่ได้มา จากการกระทำความผิดทางเศรษฐกิจก่อให้เกิดอิทธิพลมืดในการปิดปากพยาน ติดสินบนเจ้า พนักงานตำรวจและเจ้าพนักงานของรัฐ รวมทั้งการจ้างผู้อื่นให้รับสารภาพแทนได้ จึงยากที่จะ ทำลายได้ถึงแหล่งต้นตอที่แท้จริง และเนื่องจากพฤติกรรมการกระทำมีลักษณะที่ซ่อนเร้น แอบ แฝง หรือพบความผิดได้ยาก ผู้กระทำความผิดมีความรู้ความชำนาญ มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่นคอมพิวเตอร์ประกอบกับมีการเตรียมวางแผนที่ดี มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ มีการศึกษาข้อมูลและวางแผนจัดการที่ดี จึงยากต่อการสืบสวน สอบสวน จับกุม และพิพากษาคดี

เมื่อการกระทำความผิดในลักษณะดังกล่าวยากแก่การปราบปรามและกฎหมาย เดิมที่ใช้อยู่ไม่มีประสิทธิภาพที่จะปราบปรามการกระทำความผิดได้ดีเท่าที่ควร จึงควรนำเอา มาตรการตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมาใช้บังคับเพื่อสกัดกั้นการกระทำ ความผิดโดยจุดประสงค์หลักคือการใช้มาตรการริบทรัพย์สินเพื่อสกัดกั้นแหล่งเงินทุนขององค์กร อาชญากรรม ซึ่งจะสามารถช่วยลดจำนวนของอาชญากรรมลงได้เป็นอย่างดี

(4) ความผิดที่มีลักษณะเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐในทางเศรษฐกิจ

อาชญากรรมในปัจจุบันนอกจากจะส่งผลกระทบต่อโดยตรงต่อเหยื่ออาชญากรรม แล้ว อาชญากรรมหลายประเภทยังส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐหรือเศรษฐกิจของรัฐอีกด้วย ซึ่งอาชญากรรมที่ว่านี้ได้แก่อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ

อาชญากรรมทางเศรษฐกิจก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจและความมั่นคง ของประเทศอย่างมากเนื่องจากเป็นการกระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับเงินเป็นจำนวนมาก หากมีการ กระทำความผิดเกิดขึ้นหลายคดีย่อมทำให้จำนวนความเสียหายเพิ่มขึ้นอย่างมหาศาล นอกจากนี้ อาชญากรรมทางเศรษฐกิจยังทำลายความไว้วางใจในทางธุรกิจ ทำให้ภาพพจน์ในทางเศรษฐกิจ

ของประเทศถูกมองในแง่ลบ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้ประกอบธุรกิจ รวมทั้งชาวต่างชาติผู้คิดเข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศ ทั้งยังส่งผลกระทบต่อธุรกิจของประเทศทั้งระบบด้วย

จะเห็นได้ว่าผลกระทบและความเสียหายที่เกิดจากอาชญากรรมทางเศรษฐกิจนั้น ก่อให้เกิดความเสียหายเป็นจำนวนมากและมีมูลค่ามหาศาล จึงเป็นเหตุจำเป็นที่ต้องนำเอามาตรการริบทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมาใช้บังคับกับการกระทำความผิดในลักษณะดังกล่าว ดังนั้นจึงสมควรที่ต้องกำหนดให้ความผิดที่มีลักษณะเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐในทางเศรษฐกิจเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

2.4.1.3 แนวความคิดในการกำหนดความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542

แนวความคิดเบื้องต้นของการกำหนดความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 นั้น อาจแบ่งได้ตามความจำเป็นและเหตุผลได้ 2 ประการ⁷คือ

(1) ความจำเป็นและเหตุผลด้านต่างประเทศ

ตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ค.ศ.1988 (Vienna Convention) ได้กำหนดความผิดอาญาฐานฟอกเงินเพื่อให้รัฐสมาชิกนำไปเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหากฎหมายภายในให้สอดคล้องกับอนุสัญญาดังกล่าว โดยกำหนดให้เป็นความผิดทางอาญาแก่ผู้ครอบครองทรัพย์สินที่ได้มาจากการค้ายาเสพติดหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ผู้ที่ช่วยเหลือในการโอนสิทธิในทรัพย์สินที่ได้มาจากการค้ายาเสพติดหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดดังกล่าว ผู้ที่เปลี่ยนสภาพทรัพย์สินซึ่งมีที่มาเกี่ยวกับยาเสพติดโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะปกปิดหรือเปลี่ยนแปลงแหล่งที่มาของทรัพย์สิน จะเห็นได้ว่าตามอนุสัญญาดังกล่าวมุ่งเน้นแต่เฉพาะ

⁷ วีระพงษ์ บุญโญภาส, ความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 กับความจำเป็นในการบังคับใช้กฎหมายของประเทศไทย, วารสารกฎหมาย ปีที่ 21 ฉบับ 1 (2545), หน้า 350-355.

ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จึงถือได้ว่าความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นความผิดมูลฐานตามอนุสัญญานี้ โดยเฉพาะได้กำหนดให้ผู้กระทำการฟอกเงินที่ได้มาจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นความผิดทางอาญา มีโทษจำคุก ปรับ และริบทรัพย์สิน การที่อนุสัญญาดังกล่าวกำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นความผิดหลักที่ทุกประเทศจะต้องช่วยกันต่อต้านและปราบปราม ประเทศสมาชิกจึงได้นำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมาบัญญัติเป็นความผิดมูลฐานไว้ในกฎหมายภายในเพื่อลงโทษผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินที่ได้มาจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

นอกจากนี้ตาม UN Model Law ใน Section 1 Money Laundering offences Article 20 ได้กำหนดความผิดฐานฟอกเงินหรือทรัพย์สินเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นความผิดที่จะต้องปราบปราม โดยที่ UN Model Law เป็นกฎหมายที่เป็นแบบให้ทุกประเทศนำไปเป็นแนวทางในการบัญญัติกฎหมายภายในเพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจึงเป็นความผิดมูลฐานที่แต่ละประเทศสมาชิกจะต้องกำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เพื่อเป็นการสกัดกั้นและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งตาม UN Model Law ได้กำหนดความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพียงฐานความผิดเดียว โดยไม่ได้กำหนดความผิดมูลฐานอื่นๆไว้ด้วย อันเป็นการสอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ค.ศ.1988 ที่มุ่งที่จะลดรอนผลประโยชน์ของผู้มีส่วนพัวพันกับการลักลอบค้ายาเสพติด ดังนั้นประเทศสมาชิกที่บัญญัติกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจะต้องนำเอาความผิดมูลฐานเกี่ยวกับยาเสพติดมาบัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าวด้วย นอกจากความผิดมูลฐานเกี่ยวกับยาเสพติดแล้ว แต่ละประเทศอาจกำหนดความผิดมูลฐานอื่นๆได้ตามแต่นโยบายของประเทศนั้นๆ

ประเทศไทยได้รับผลกระทบจากการลักลอบค้ายาเสพติดและมีปัญหาการฟอกเงินที่ได้มาจากการค้ายาเสพติด แม้จะมีพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 แต่ก็ยังไม่สามารถปราบปรามให้หมดสิ้นได้แต่กลับมีการขยายตัวกว้างขวางขึ้นเป็นองค์การอาชญากรรมและอาชญากรรมระหว่างประเทศมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ นอกจากนี้ประเทศไทยยังไม่อาจเข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิกในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ค.ศ.1988 เนื่องจากประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินซึ่งเป็นข้อบัญญัติของอนุสัญญาดังกล่าว แต่ปัจจุบันประเทศไทยได้มีการบัญญัติกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินไว้แล้ว ตามกฎหมายดังกล่าวได้กำหนดความผิดมูล

ฐานไว้หลายฐานความผิดและเพื่อให้สอดคล้องกับ UN Model Law และอนุสัญญาสหประชาชาติดังกล่าวพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 ได้กำหนดให้การฟอกเงินเป็นความผิดทางอาญาและความผิดมูลฐานที่สำคัญคือความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด นอกจากความผิดมูลฐานดังกล่าวแล้วยังได้กำหนดความผิดมูลฐานอื่นๆไว้อีกด้วย

(2) ความจำเป็นและเหตุผลภายในประเทศ

ปัจจุบันประเทศไทยมีการพัฒนาทั้งในด้านการเมือง สังคมและเศรษฐกิจไปอย่างต่อเนื่อง ทำให้สถานภาพของอาชญากรรมที่ความรุนแรงและมีความสลับซับซ้อนของการกระทำ ความผิดขึ้นเป็นลำดับ การแก้ปัญหาจึงจำเป็นต้องออกกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน โดยกำหนดความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและอาชญากรรมทางเศรษฐกิจเป็นความผิดมูลฐาน เพราะกฎหมายดังกล่าวเป็นกฎหมายที่มีมาตรการควบคุมการฟอกเงิน เช่น มาตรการยึดทรัพย์ มาตรการการตรวจสอบ บทลงโทษผู้ฟอกเงินและการริบทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดหรือองค์กรอาชญากรรม

กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีวัตถุประสงค์ที่จะใช้เป็นมาตรการในการทำลายเศรษฐกิจของอาชญากร เพื่อเป็นการตัดวงจรของอาชญากรรมไม่ให้นำเงินที่ได้ไปประกอบอาชญากรรมต่อไปอีก ดังนั้นความผิดมูลฐานที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังกล่าวจึงมีลักษณะที่เป็นการกำหนดความผิดที่อาชญากรประกอบอาชญากรรมแล้วได้รับผลตอบแทนเป็นเงินหรือทรัพย์สิน โดยที่ผู้กระทำความผิดตามความผิดมูลฐานที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินยังไม่มีฐานความผิดฐานฟอกเงิน แต่จะมีความผิดตามกฎหมายฟอกเงินก็ต่อเมื่อนำเงินหรือทรัพย์สินที่ได้จากความผิดมูลฐานไปกระทำการใดๆอันมีลักษณะเป็นการฟอกเงินดังกล่าว ดังนั้นพื้นฐานการกำหนดความผิดมูลฐานไว้ในกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนั้นมีความคิดพื้นฐานมาจากความผิดมูลฐานที่จะกำหนดจะต้องเป็นความผิดทางอาญาที่มีเงินเป็นปัจจัยสำคัญ คือเป็นความผิดทางเศรษฐกิจ และผลร้ายของความผิดดังกล่าวจะมีส่วนทำลายเศรษฐกิจ สังคมตลอดจนมนุษยชาติอย่างมาก อย่างไรก็ตาม แม้ว่าความผิดมูลฐานของประเทศไทยจะเริ่มจากยาเสพติด แต่ก็ยังมีความผิดฐานอื่นที่มีความร้ายแรงเทียบเคียงกัน อาทิเช่น ความผิดเกี่ยวกับน้ำมันเถื่อน อันเป็นความผิดที่กระทบต่อเศรษฐกิจ และส่งผลให้องค์กรอาชญากรรมนำเงินทุนมหาศาลจากการค้าน้ำมันเถื่อนดังกล่าว ไปประกอบอาชญากรรมประเภทอื่น และจากการวิจัยพบว่า การกระทำ

ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและน้ำมันเถื่อนมักอยู่ในเครือข่ายองค์กรอาชญากรรมเดียวกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยสมควรขยายจำนวนความผิดมูลฐานเพิ่มขึ้น

2.4.1.4 ความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542

ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 มาตรา 3 และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 พ.ศ.2546 ได้กำหนดความผิดมูลฐาน ซึ่งได้แก่ความผิดอาญา 8 ประการซึ่งก่อให้เกิดรายได้หรือทรัพย์สินในการที่จะนำไปฟอกเงินอันเป็นความผิดฐานฟอกเงินต่อไป ดังนี้

(1) ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(2) ความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารหญิงและเด็ก เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่นและความผิดฐานพรากเด็กและผู้เยาว์ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็กหรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี หรือความผิดเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของกิจการการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี

(3) ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญาหรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกักขังเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

(4) ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกหรือฉ้อโกงหรือประทุษร้ายต่อทรัพย์หรือกระทำโดยทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ หรือกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งกระทำโดยกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบหรือมีประโยชน์เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของสถาบันการเงินนั้น

(5) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น

(6) ความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือริดเอาทรัพย์สินที่กระทำโดยอั้งอ้านาจั้งยี่ หรือชองโจรตามประมวลกฎหมายอาญา

(7) ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(8) ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา

ความผิดมูลฐานทั้ง 8 ประการดังกล่าว เป็นความผิดร้ายแรงต่อรัฐและเป็นภัยต่อสังคมอย่างยิ่ง ซึ่งโดยแท้จริงแล้วผู้กระทำความผิดตามบทกฎหมายดังกล่าวแต่ละมาตราย่อมมีความผิดในตัวเองอยู่แล้ว แต่เนื่องจากการสอบสวนจับกุมการกระทำความผิดในมูลฐานความผิดดังกล่าวกระทำได้ยาก จึงจำเป็นต้องตรากฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินขึ้นมาเพื่อป้องกันมิให้ผู้กระทำความผิดตามความผิดมูลฐานทั้ง 8 ประการดังกล่าวนำเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดนั้นไปฟอกเพื่อให้กลายเป็นเงินหรือทรัพย์สินที่สะอาดแล้วนำกลับมาประกอบอาชญากรรมอีก เพราะฉะนั้นหากผู้กระทำความผิดมูลฐานทั้ง 8 ประการได้เงินหรือทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิดแล้วเก็บเงินไว้มิได้นำไปฟอกตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ในมาตรา 5 ก็จะไม่มีความผิดฐานฟอกเงินตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 แต่จะผิดกฎหมายตามความผิดมูลฐานเท่านั้น แต่ถ้าหากนำเอาเงินหรือทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดมูลฐานแล้วนำไปดำเนินการฟอกเงินตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา 5 ผู้นั้นหรือบุคคลอื่นที่กระทำความผิดก็จะมี ความผิดฐานฟอกเงิน⁸ ทั้งนี้หมายความรวมถึงการกระทำด้วยประการใดๆ เพื่อปกปิดหรืออำพรางลักษณะที่แท้จริง การได้มา แหล่งที่ตั้ง การจำหน่าย การโอน การได้สิทธิใดๆ ซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดด้วย

⁸ วิชัย ตันติกุลานันท์, คำอธิบายกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดพิมพ์อักษร), หน้า 17.

2.4.2 หลักการสำคัญของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542

2.4.2.1 การกำหนดให้การฟอกเงินเป็นความผิดทางอาญา

เป็นการกำหนดความผิดทางอาญาเพื่อลงโทษแก่ผู้ที่กระทำความผิดฐานฟอกเงิน โดยเฉพาะ ซึ่งเป็นการลงโทษผู้ที่กระทำกับเงินหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐาน โดยโอน แปรสภาพหรือกระทำด้วยประการใดๆอันเป็นการปกปิด อำพรางที่มาของเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าว เนื่องจากข้อกำหนดและบทลงโทษผู้กระทำความผิดในลักษณะนี้ กอปรกับเป็นลักษณะของฐานความผิดที่สอดคล้องกับมาตรการทางกฎหมายที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาเวียนนา 1988 ที่ให้ประเทศภาคีกำหนดให้การกระทำความผิดฐานฟอกเงินเป็นความผิดอาญาตามกฎหมายแต่ละประเทศ และบทลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศไทยนั้นได้กำหนดให้มีโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

2.4.2.2 การกำหนดให้มีมาตรการลงโทษผู้สนับสนุน หรือผู้ช่วยเหลือ ผู้พยายามกระทำความผิด หรือผู้สมคบเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงิน

ด้วยรูปแบบและการฟอกเงินที่ซับซ้อน เพื่อหลบเลี่ยงจากการตรวจสอบและถูกจับ-กุม โดยการแบ่งหน้าที่กันระหว่างผู้รับประโยชน์ หรือการประสานงานกับบุคคลในตำแหน่งหน้าที่ต่างๆ ทำให้การกระทำความผิดฐานฟอกเงินนั้นอาจเกี่ยวข้องกับคนมากกว่าหนึ่งคน จึงกำหนดบทลงโทษในความผิดฐานฟอกเงินให้ครอบคลุมไปถึงบุคคลต่างๆ ที่ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนหรือทำการสมคบกันเพื่อกระทำความผิด ตลอดจนผู้พยายามกระทำความผิดด้วย

กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินกำหนดบทลงโทษผู้ที่สนับสนุนการกระทำความผิดหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดไม่ว่าก่อนหรือขณะกระทำความผิดหรือจัดหา หรือให้เงิน หรือทรัพย์สิน ยานพาหนะ สถานที่ หรือวัตถุใดๆ หรือกระทำการใดๆ เพื่อช่วยให้ผู้กระทำความผิดหลบหนี หรือเพื่อมิให้ผู้กระทำความผิดถูกลงโทษหรือเพื่อให้ได้รับประโยชน์ในการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน ทั้งนี้เป็นไปตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 มาตรา 7 ส่วนผู้ที่พยายามกระทำความผิดฐานฟอกเงิน และผู้สมคบเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงิน (ได้มีการกระทำความผิดฐานฟอกเงินเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน) ให้ได้รับโทษเช่นเดียวกับตัวการที่กระทำความผิด อันถือว่าเป็นบทลงโทษที่หนักพอสมควร ทั้งนี้

เป็นไปตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 มาตรา 8 และมาตรา 9 เพราะการสนับสนุนการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 ได้รับโทษเพียงสองในสามส่วนของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดที่สนับสนุน ส่วนการพยายามกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80 นั้นได้รับโทษสองในสามส่วนของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น หรือในกรณีที่มีความผิดเกิดขึ้นโดยการกระทำของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ผู้ที่ได้ร่วมกระทำความผิดด้วยกันนั้นประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 กำหนดให้ผู้ที่เป็นตัวการได้รับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดดังกล่าวเท่านั้น

2.4.2.3 มาตรการริบทรัพย์สิน

(1) การกำหนดให้นำมาตรการริบทรัพย์สินทางแพ่งไปใช้ควบคู่กับการดำเนินการในกฎหมายอื่น

ในกรณีที่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดใดเป็นทรัพย์สินที่สามารถดำเนินการตามกฎหมายอื่นได้อยู่แล้ว แต่ยังไม่มีการดำเนินการกับทรัพย์สินนั้นตามกฎหมายดังกล่าวหรือดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าวแล้วแต่ไม่เป็นผล หรือการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ทางราชการมากกว่า ก็ให้ดำเนินการกับทรัพย์สินนั้นต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ทั้งนี้เป็นไปตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 มาตรา 58 จึงเป็นการนำมาตรการริบทรัพย์สินในทางแพ่งตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินไปเสริมกับมาตรการลงโทษผู้กระทำความผิดโดยการริบทรัพย์สินในทางอาญาแก่ผู้กระทำความผิดตามกฎหมายอื่น ๆ ได้ เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามกฎหมายนั้น ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยสามารถริบทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดนั้นได้แม้จะไม่มีผู้ถูกลงโทษในการกระทำความผิดนั้นตามคำพิพากษาในคดีอาญาก็ตาม

(2) การกำหนดให้มีมาตรการริบทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดในทางแพ่ง

กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติลักษณะเป็นมาตรการดำเนินการกับทรัพย์สินโดยนำเอาการริบทรัพย์สินในทางแพ่งมาใช้ โดยการยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด สำหรับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการ

กระทำความผิดในที่นี้คือ เงิน หรือ ทรัพย์สิน ที่ได้มาจากการกระทำซึ่งเป็นความผิดมูลฐานหรือจากการสนับสนุน หรือจากการช่วยเหลือการกระทำซึ่งเป็นความผิดมูลฐานซึ่งกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินกำหนดไว้ 8 มูลฐาน ซึ่งจะเห็นได้ว่ากฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนั้นมุ่งที่จะวิบัติทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ดังนั้นหากศาลเชื่อว่าทรัพย์สินใดเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ศาลจะมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน โดยที่ศาลอาจจะไม่พิจารณาถึงว่าผู้กระทำความผิดได้รับโทษตามความผิดมูลฐานนั้นๆหรือไม่

ด้วยมาตรการทางแพ่งของกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฉบับนี้ เมื่อดำเนินการคู่กับการวิบัติทรัพย์สินทางอาญาหรือการวิบัติทรัพย์สินเมื่อมีคำพิพากษาลงโทษผู้กระทำความผิดทางอาญาแล้วจะเป็นมาตรการเสริมซึ่งกันและกันเพื่อทำลายเศรษฐกิจของอาชญากรไม่ให้อาชญากรนำเงินไปฟอกจนทำให้เกิดเงินที่ถูกกฎหมาย อันเป็นแรงจูงใจให้ประกอบอาชญากรรมขึ้นอีก

2.4.2.4 การกระทำความผิดฐานฟอกเงินนอกราชอาณาจักร

การฟอกเงินนั้นมักมีการยกย้าย ถ่ายโอนเงินหรือทรัพย์สิน เพื่อปิดบังอำพรางที่มาของเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าว ผนวกกับการกระทำความผิดในรูปขององค์การอาชญากรรมซึ่งมีลักษณะเป็นเครือข่ายและใช้เทคโนโลยีในการประกอบอาชญากรรม ทำให้อาชญากรสามารถฟอกเงินได้หลากหลายรูปแบบ รวดเร็วและติดตามได้ยาก โดยเฉพาะการกระทำการข้ามอาณาเขตรัฐ เช่นการโอนเงินระหว่างประเทศ

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 มาตรา 6 เป็นบทบัญญัติขยายเขตอำนาจศาล⁹ เพื่อลงโทษผู้กระทำความผิดที่แม้จะกระทำนอกระเทศไทย แต่ผู้กระทำความผิดนั้นจะต้องรับโทษในประเทศไทย ดังนี้

มาตรา 6 ผู้ใดกระทำความผิดฐานฟอกเงิน แม้จะกระทำนอกราชอาณาจักรผู้นั้นต้องรับโทษในราชอาณาจักรตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าปรากฏว่า

⁹ ไซยยศ เหมะรัชตะ, มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2542), หน้า 93-94.

(1) ผู้กระทำความผิดหรือผู้ร่วมกระทำความผิดคนใดคนหนึ่งเป็นคนไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(2) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และได้กระทำโดยประสงค์ให้ความผิดเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือรัฐบาลไทยเป็นผู้เสียหาย หรือ

(3) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายของรัฐที่การกระทำเกิดขึ้นในเขตอำนาจของรัฐนั้น หากผู้นั้นได้ปรากฏตัวอยู่ในราชอาณาจักรและมีได้มีการส่งตัวผู้นั้นออกไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ทั้งนี้ ให้นำมาตรา 10 แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในวรรคท้ายที่บัญญัติให้นำมาตรา 10 แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลมนั้นหมายความว่าห้ามมิให้ลงโทษผู้นั้นในราชอาณาจักรเพราะการกระทำนั้นอีก ถ้า

(1) ได้มีคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศอันถึงที่สุดให้ปล่อยตัวผู้นั้น หรือ

(2) ศาลในต่างประเทศพิพากษาให้ลงโทษและผู้นั้นได้พ้นโทษแล้ว

ถ้าผู้ต้องคำพิพากษาได้รับโทษสำหรับการกระทำนั้นตามคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศมาแล้ว แต่ยังไม่พ้นโทษ ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ หรือว่าจะไม่ลงโทษเลยก็ได้ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงโทษที่ผู้นั้นได้รับมาแล้ว

2.5 กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในต่างประเทศ

แนวความคิดในการกำหนดความผิดมูลฐานของประเทศต่าง ๆ นั้นมีที่มาแตกต่างกัน แต่ทั้งนี้ส่วนใหญ่มักเป็นผลสืบเนื่องมาจากอาชญากรรมทางการเงิน รวมตลอดถึงการประกอบอาชญากรรมที่เป็นความผิดอาญาและนำรายได้มหาศาลเข้ามาสู่กระบวนการฟอกเงินในระบบของสถาบันการเงินต่างๆ แต่อย่างไรก็ตามรายได้และกำไรของเงินหรือทรัพย์สินที่เกิดจากการกระทำความผิดมีจำนวนมากเท่าไร ความสลับซับซ้อนของกระบวนการในการฟอกเงินก็ยิ่งมีมากขึ้น อันเป็นผลให้การสืบหาแหล่งที่มาของเงินหรือทรัพย์สินยังสลับซับซ้อนเพิ่มมากขึ้นอีกเช่นกัน จึงทำให้รัฐต้องออกบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวกับการฟอกเงินมาใช้บังคับ¹⁰ ซึ่งในการวิจัยนี้จะขอกล่าวถึงการกำหนดความผิดมูลฐานของบางประเทศ ดังนี้

¹⁰ สุทธิชัย จิตรวาณิช, กฎหมายเกี่ยวกับการฟอกเงินของประเทศสหรัฐอเมริกา, อุลพา เล่ม 4 ปีที่ 42 (ตุลาคม-ธันวาคม 2538), หน้า 151-152.

2.5.1 แนวความคิดและลักษณะความผิดมูลฐานในกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศสหรัฐอเมริกา

ในการศึกษากฎหมายที่เป็นความผิดมูลฐานเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนี้ ประเทศสหรัฐอเมริกาถือได้ว่าเป็นประเทศที่ริเริ่มมีแนวความคิดในเรื่องการให้มีกฎหมายที่เกี่ยวกับการฟอกเงินขึ้นในประเทศต่างๆทั่วโลก ซึ่งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงินของประเทศสหรัฐอเมริกามีดังนี้ คือ

2.5.1.1 Federal Crimes and Criminal Procedure

จากสาระสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ อาจกล่าวได้ว่าเป็นบทบัญญัติที่มีลักษณะเป็นตัวบทกำหนดโทษเพื่อลงโทษผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการเงิน รวมถึงการนำเข้าหรือการนำออกเงินหรือตัวเงิน ฯลฯ โดยเฉพาะซึ่งยังไม่ใช่เป็นข้อบ่งชี้ของความผิดมูลฐานอย่างชัดเจน

2.5.1.2 Bank Secrecy Act 1970 (BSA)

กฎหมายฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการพิสูจน์ทราบแหล่งที่มาของเงินปริมาณเงิน และความเคลื่อนไหวของกระแสการเงินที่นำเข้าหรือออกนอกประเทศ หรือที่ฝากไว้ในธนาคารหรือสถาบันการเงิน เพื่อช่วยให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถตรวจสอบและสืบสวนผู้กระทำการฝ่าฝืนกฎหมายอาญา กฎหมายภาษีอากร และกฎหมายอื่นๆ

สาระสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ อาจกล่าวได้ว่าเป็นความผิดมูลฐานเกี่ยวกับความลับทางธนาคารโดยเฉพาะซึ่งมีที่มาจากกรณีที่ไม่ได้รับความร่วมมือจากธนาคารต่างประเทศในการสืบสวนพฤติการณ์ของผู้ฝ่าฝืนกฎหมายของชาวอเมริกันที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย ซึ่งการที่หมวด 2 ระบุว่า ธนาคารและสถาบันการเงินอื่นๆจะต้องเก็บข้อมูลทางการเงินบางประเภทเป็นเวลา 5 ปี โดยการเก็บข้อมูลเหล่านั้น ทางรัฐสภาเชื่อว่าจะได้รับประโยชน์ต่อการสืบสวนการดำเนินคดีเกี่ยวกับอาชญากรรมภาษี และกฎระเบียบต่างๆ โดยสมมติฐานนี้อยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงที่ รัฐสภาพบว่า “การต่อสู้ต่ออาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพจะต้องอาศัยมาตรการที่เหมาะสมและถูกต้องในการเก็บข้อมูลของสถาบันการเงิน” และการที่รัฐตรากฎหมายฉบับนี้ก็เพื่อ

เป็นการคุ้มครองตรวจสอบการฝากเงินยังสถาบันการเงิน พร้อมทั้งกำหนดบทลงโทษทั้งทางแพ่งและอาญา และเพื่อช่วยเหลือเจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้องในการสกัดกั้นและสืบสวนเกี่ยวกับเรื่องความลับทางธนาคารดังกล่าว

2.5.1.3 Money Laundering Control Act 1986 (MLCA)

เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม ค.ศ. 1986 ประธานาธิบดี Reagan ได้ประกาศใช้กฎหมาย Anti-Drug of 1986 ส่วน H ของตอนหนึ่งของกฎหมายดังกล่าวเป็นที่รู้จักกันในนามว่า "กฎหมายการควบคุมการฟอกเงิน" (Money Laundering Control Act of 1986 หรือ MLCA) ซึ่งประกาศใช้ฐานความผิดใหม่เพื่อต่อต้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ โดยสภาองเกรส (Congress) มีวัตถุประสงค์ที่จะให้เป็นกฎหมายกำหนดความผิดมูลฐานเพื่อควบคุมการฟอกเงิน ซึ่งได้กำหนดห้ามการเกี่ยวข้องในการฟอกเงินในลักษณะกว้างๆของการโอนเงินที่ได้มาจากการประกอบอาชญากรรม โดยผู้กระทำนั้นต้องมีเจตนาที่จะสนับสนุนการกระทำที่มีขอบด้วยกฎหมายหรือรู้ว่าการโอนเงินนั้นได้กระทำไปโดยมีเจตนาที่จะปกปิดแหล่งที่มา หรือเจ้าของเงิน หรือการควบคุมเงินหรือหลบเลี่ยงการรายงานการโอนเงิน นอกจากนี้ กฎหมายฉบับนี้ยังเน้นเจตนาในใจของผู้กระทำ ความผิด ดังนั้น ขอบเขตของกฎหมายฉบับนี้จึงใช้บังคับแก่บุคคลทั่วไปและสถาบันการเงินสำหรับการโอนรายได้อันมิชอบด้วยกฎหมายนี้

จากการศึกษาความผิดมูลฐานของกฎหมายฟอกเงินของประเทศสหรัฐอเมริกา ดังกล่าวจะเห็นได้ว่าสหรัฐอเมริกา มีกฎหมายที่สำคัญในการกำหนดความผิดมูลฐาน 3 ฉบับ แต่ Federal Crimes and Criminal Procedure นั้น มีลักษณะเป็นบทกำหนดโทษซึ่งไม่บ่งชี้ความผิดมูลฐานอย่างชัดเจน แต่สำหรับกฎหมาย Bank Secrecy Act 1970 (BSA) และกฎหมาย Money Laundering Control Act of 1986 (MLCA) ทั้ง 2 ฉบับนี้ ได้กำหนดความผิดมูลฐานไว้ โดยเฉพาะ BSA ได้ออกกฎหมายโดยรัฐมีเจตจำนง (Will) เพื่อพิสูจน์ทราบแหล่งที่มาของเงิน ปริมาณและความเคลื่อนไหวของกระแสการเงินที่นำเข้าหรือนำออกนอกประเทศ โดยความผิดมูลฐานของกฎหมายฉบับนี้ก็คือ กฎหมายเกี่ยวกับความลับทางธนาคารโดยเฉพาะเจาะจง ส่วน MLCA รัฐจะไม่ออกกฎหมายโดยเฉพาะเจาะจงเพื่อเน้นเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่จะกำหนดความผิดมูลฐานในลักษณะกว้างๆ เพื่อให้ครอบคลุมในเรื่องของการโอนเงินที่ได้มาจากการประกอบอาชญากรรม โดยผู้กระทำนั้นต้องมีเจตนาที่จะสนับสนุนการกระทำที่มีขอบด้วยกฎหมาย หรือรู้ว่าการโอนเงินได้กระทำโดยมีเจตนาที่จะปกปิดแหล่งที่มาหรือเจ้าของเงินหรือการควบคุมการเงินหรือหลบเลี่ยงการรายงานการโอนเงิน แต่ทั้งนี้ การกำหนดความผิดมูลฐานเกี่ยวกับการฟอกเงินของประเทศ

สหรัฐอเมริกาตั้งกล่าวจะเห็นได้ว่า เป็นการกำหนดความผิดมูลฐานที่มีพื้นฐานมาจากอาชญากรรมทางการเงินแทบทั้งสิ้น โดยเฉพาะกระบวนการในการสร้างรายได้จากอาชญากรรมที่สำคัญ คือ ยาเสพติด การหลบเลี่ยงภาษี การก่อการร้าย รวมไปถึงการประกอบธุรกิจที่ผิดกฎหมายอย่างต่อเนื่อง การกระทำความผิดอาญาที่รัฐได้กำหนดไว้รวมตลอดถึงความผิดมูลฐานที่รัฐเห็นว่าเป็นภัยหรือคุกคามและเกี่ยวข้องทางการเงิน ซึ่งความผิดที่รัฐกำหนดนั้นจะเห็นได้ชัดเจนว่าส่วนใหญ่จะทำในรูปของกระบวนการขนาดใหญ่และมีลักษณะซับซ้อนที่ยากต่อการตรวจสอบ จึงได้ออกกฎหมายในลักษณะดังกล่าวนี้

2.5.2 แนวความคิดและลักษณะความผิดมูลฐานในกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศออสเตรเลีย

ประเทศออสเตรเลียเป็นประเทศที่มีศูนย์กลางทางการเงินที่เจริญก้าวหน้าประเทศหนึ่งของโลก โดยมีโครงสร้างทางการเงินและสภาพภูมิศาสตร์เอื้ออำนวยต่อการที่ผู้กระทำความผิดจะนำเงินที่ได้มาจากการกระทำความผิดไปเปลี่ยนสภาพเพื่อปกปิดการกระทำความผิดและเพื่อหาผลประโยชน์เพิ่มเติม ด้วยเหตุนี้รัฐบาลออสเตรเลียจึงได้ออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเพื่อใช้บังคับ โดยประเทศออสเตรเลียได้ออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน 4 ฉบับ ได้แก่

2.5.2.1 Customs Act 1901

กฎหมายฉบับนี้ออกมาเพื่อวัตถุประสงค์ให้รัฐมีอำนาจยึดรายได้ที่มีที่มาจาก การซื้อขายยาเสพติด ไม่ว่าจะรายได้นั้นจะเป็นเงินสด เช็ค หรือทรัพย์สินก็ตาม (ตามมาตรา 229 A) รวมทั้งให้อำนาจศาลในการสั่งปรับได้สูงเท่ากับผลประโยชน์ที่ได้รับจากการซื้อขายยาเสพติด (มาตรา 243) อย่างไรก็ตาม กฎหมายฉบับนี้ก็ได้กำหนดไว้ชัดเจนถึงความผิดมูลฐานที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยตรง เพียงแต่ตรากฎหมายเพื่อรองรับในการป้องกันและปราบปรามการค้ายาเสพติด โดยมีวัตถุประสงค์ในด้านการให้อำนาจรัฐเพื่อป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินดังกล่าว

2.5.2.2 Proceeds of Crime Act 1987

ตามกฎหมาย Proceeds of Crime Act 1987 ก็ได้กำหนดเกี่ยวกับความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินไว้ แต่ได้กำหนดถึงการให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งได้แก่ ศาลสถิตยุติธรรม เจ้าหน้าที่ตำรวจ พร้อมทั้งได้กำหนดบทลงโทษแก่

ผู้กระทำความผิด ไม่ว่าจะ เป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล รวมทั้งกำหนดโทษแก่บุคคลที่พยายามช่วยเหลือ ยุยง จัดหา ยักยักถ่ายเททรัพย์สิน ช่วยผู้กระทำความผิดให้พ้นจากการถูกลงโทษด้วย

อย่างไรก็ดี กฎหมายฉบับนี้ได้มีการยกตัวอย่าง การกระทำความผิดข้อหาขั้นรุนแรง (serious offence) อันได้แก่ การค้ายาเสพติด การร่วมกันฉ้อโกง ซึ่งทำเป็นขบวนการการฟอกเงินและการหลีกเลี่ยงภาษี จึงอาจกล่าวได้ว่าความผิดมูลฐานของการฟอกเงินตามกฎหมายฉบับนี้ คือ การกระทำความผิดข้อหาขั้นรุนแรงโดยเคลื่อนกลืนไปกับมาตรการการใช้อำนาจของรัฐในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนั้น

2.5.2.3 Financial Transaction Report Act 1988

กฎหมายฉบับนี้เดิมเรียกว่า The Cash Transaction Report Act 1988 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน ค.ศ. 1988 โดยมีวัตถุประสงค์และหลักการครอบคลุมถึงธุรกรรมเกี่ยวกับการเงินทุกประเภท ไม่จำกัดเฉพาะทรัพย์สินในรูปที่เป็นเงินสดเท่านั้น และมีเจตนารมณ์เพื่อเป็นเครื่องมือเจ้าหน้าที่ของรัฐในการสืบสวนสอบสวนการกระทำความผิดต่างๆ เช่น การหลีกเลี่ยงภาษี การกระทำความผิดตามกฎหมายหุ้นส่วนบริษัท การฟอกเงินจากการค้ายาเสพติด และจากองค์กรอาชญากรรม เป็นต้น และได้เปลี่ยนชื่อจาก The Cash Transaction Report Act 1988 (CTT Act) มาเป็น Financial Transaction Report Act 1988 (FTR Act) เนื่องจากมีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติกฎหมาย โดยกำหนดให้ธนาคารหรือสถาบันการเงินมีหน้าที่รายงานคำสั่งการโอนเงินระหว่างประเทศ และเป็นหน้าที่ของหน่วยงานซึ่งเรียกว่า "Australian Transaction Report and Analysis Centre (Austrac)"

กฎหมายฉบับนี้ได้ให้อำนาจรัฐในการสืบสวนเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินทั้งในและนอกประเทศทุกประเภท พร้อมกับช่วยรัฐในการสืบสวน สอบสวน โดยไม่มีการมุ่งเน้นหรือกำหนดความผิดมูลฐานในการกำหนดความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินแต่อย่างใด

2.5.2.4 Telecommunications Act 1991

กฎหมายฉบับนี้กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถขอหมายศาลเพื่อดักฟังทางโทรศัพท์ได้เฉพาะในคดีที่สำคัญๆ เช่น คดีฆาตกรรม ยาเสพติด การลักพาตัว การหลบเลี่ยงภาษี Serious Fraud หรือ Serious Revenue เป็นต้น กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่สนับสนุนการ

ปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐในการปฏิบัติงานเพื่อตรวจสอบหาข้อมูลและป้องกัน พร้อมทั้งรับทราบข้อมูลที่จำเป็นในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเช่นกัน

จากการศึกษากฎหมายทั้ง 4 ฉบับ ของประเทศออสเตรเลียดังกล่าว จะเห็นได้ว่ากฎหมายของประเทศออสเตรเลียส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นไปในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินโดยการออกกฎหมายที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นส่วนใหญ่ มิได้มุ่งเน้นถึงการกำหนดลักษณะหรือความผิดของอาชญากรรม แต่กฎหมายของประเทศออสเตรเลียได้กำหนดถึงการกระทำความผิดที่เป็นข้อหารุนแรง (Serious offence) พร้อมกับมีการยกฐานความผิด คือ การค้ายาเสพติด การเลียงภาษี เป็นต้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ความผิดมูลฐานของประเทศออสเตรเลียจึงหมายถึงความผิดที่เป็นลักษณะการกระทำความผิดข้อหารุนแรง แต่ก็ไม่ได้กำหนดโดยเฉพาะเจาะจง เพียงแต่กำหนดไว้ในลักษณะครอบคลุมกว้างๆ แต่ทั้งนี้ก็ต้องดูความผิดในลักษณะที่เป็นข้อหารุนแรงตามที่กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้กำหนดไว้ด้วยเช่นกัน

2.5.3 แนวความคิดและลักษณะความผิดมูลฐานในกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศไต้หวัน (สาธารณรัฐจีน)

ประเทศไต้หวันมีการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และกฎหมาย โดยเฉพาะกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนั้น ได้มีพระราชบัญญัติควบคุมการฟอกเงิน คือ Money Laundering Control Act 1996 ประกาศเมื่อวันที่ 23 ตุลาคม พ.ศ. 2539 และมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 23 เมษายน พ.ศ. 2540 ได้บัญญัติไว้รวม 15 มาตรา โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะควบคุมการฟอกเงินและควบคุมปราบปรามอาชญากรรมร้ายแรง และได้กำหนดหรือให้นิยามเกี่ยวกับการฟอกเงินซึ่งเป็นอาชญากรรมร้ายแรงด้านทรัพย์สิน พร้อมทั้งได้กำหนดโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิด ทั้งทางแพ่งและอาญา ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐานของการฟอกเงินจะเน้นอาชญากรรมที่ร้ายแรง ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฟอกเงิน ซึ่งบัญญัติว่า

มาตรา 3 อาชญากรรมร้ายแรงที่อ้างถึง ตามพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่

1. อาชญากรรมซึ่งโทษจำคุกอย่างต่ำเป็นเวลา 5 ปี หรือมากกว่า
2. อาชญากรรมที่กำหนดในมาตรา 201 I ของประมวลกฎหมายอาญา

3. อาชญากรรมที่กำหนดในมาตรา 240 III, 241 II และ 243 I ของประมวลกฎหมายอาญา

4. อาชญากรรมที่กำหนดในมาตรา 296 I, 297 I, 298 II และ 300 I ของประมวลกฎหมายอาญา

5. อาชญากรรมที่กำหนดในมาตรา 340 และ มาตรา 345 ของประมวลกฎหมายอาญา

6. อาชญากรรมที่กำหนดในมาตรา 23 II, IV&V และ 27 II ของมาตรการเพื่อป้องกันการค้าทางเพศเด็กและวัยรุ่น

7. อาชญากรรมที่กำหนดในมาตรา 8 I&II, 10 I&II และ 11 I&II ของกฎหมายควบคุมอาวุธปืน วัตถุระเบิดและอาวุธมีด

8. อาชญากรรมที่กำหนดในมาตรา 2 I&II และ 3 I&II ของกฎหมายเพื่อลงโทษการลักลอบสินค้าหนีภาษี

9. อาชญากรรมที่ขัดต่อ มาตรา 155 I&II ตามที่กำหนดในมาตรา 171 เช่นเดียวกับ อาชญากรรมที่ขัดต่อมาตรา 157-1 I ตามที่กำหนดในมาตรา 175 แห่งพระราชบัญญัติการควบคุมการซื้อขายหลักทรัพย์

10. อาชญากรรมที่กำหนดในมาตรา 125 I ของกฎหมายธนาคาร

11. อาชญากรรมที่กำหนดในมาตรา 154 และ มาตรา 155 ของกฎหมายล้มละลาย การผลิต ขนส่ง และการขายที่ผิดกฎหมายซึ่งยาเสพติดหรือวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทภายนอกดินแดนของสาธารณรัฐจีน ถือเป็นประกอบอาชญากรรมที่ร้ายแรงตามที่กล่าวข้างต้น เว้นแต่การประกอบอาชญากรรมดังกล่าวจะไม่ถูกลงโทษตามกฎหมายของสถานที่ประกอบอาชญากรรม

การผลิต การขนส่ง และการขาย ที่ผิดกฎหมายซึ่งยาเสพติดหรือวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในประเทศจีนแผ่นดินใหญ่ ถือเป็นประกอบอาชญากรรมที่ร้ายแรงตามที่กล่าวถึงไว้ในวรรค 1

จากการศึกษาความผิดมูลฐานของประเทศได้วันมาตรา 3 จะเห็นได้ว่า ประเทศได้วันได้กำหนดอาชญากรรมที่ร้ายแรงเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน โดยใน (1) ได้มุ่งถึงอาชญากรรมที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างต่ำเป็นเวลา 5 ปีหรือมากกว่า และเน้นอาชญากรรมที่เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาของประเทศได้วัน โดยได้กำหนดไว้ใน (2) – (5) รวมทั้งกำหนดความผิดมูลฐานตามกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมอาวุธปืน วัตถุระเบิด และอาวุธมีด นอกจากนี้ความผิดมูลฐานยังครอบคลุมถึงกฎหมายเกี่ยวกับธนาคาร กฎหมายล้มละลาย และกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมซื้อขายหลักทรัพย์ รวมทั้งการผลิต

การขนส่ง และการขายที่ผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด หรือวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ทั้งภายในและนอกดินแดนของสาธารณรัฐจีน

อย่างไรก็ตาม ความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศไต้หวันนั้น จะเน้นการกำหนดความผิดมูลฐานแบบกว้างๆ ไม่เฉพาะเจาะจงในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะในเรื่องของยาเสพติดเหมือนกับที่ประเทศสหรัฐอเมริกาได้กำหนด จึงทำให้ความผิดมูลฐานของกฎหมายควบคุมการฟอกเงินของไต้หวันมีลักษณะครอบคลุมความผิดทุกประเภทที่มีอัตราโทษลงแก่ผู้กระทำความผิดโดยจำคุกขั้นต่ำตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป แต่ยังมีข้อสังเกตถึงวรรคท้ายของมาตรา 3 ที่พระราชบัญญัติฉบับนี้มุ่งเน้นถึงการผลิต การขนส่ง และการขายยาเสพติดหรือวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในประเทศจีนแผ่นดินใหญ่ให้ถือว่าเป็นการประกอบอาชญากรรมที่ร้ายแรงเช่นกัน ทั้งนี้เพราะมีพื้นฐานทางประวัติศาสตร์นั่นเอง

2.5.4 แนวความคิดและลักษณะความผิดมูลฐานในกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศมาเลเซีย

2.5.4.1 Anti-Money Laundering Act 2001

Anti-Money Laundering Act 2001 ถือว่าเป็นกฎหมายฟอกเงินภายใต้ระบบประมวลกฎหมายที่มีรายละเอียดมาก และได้กำหนดสิ่งที่เป็นฐานความผิดไว้มากกว่า 100 ฐาน ความผิด มีบทลงโทษที่รุนแรงและสนับสนุนอำนาจการทำงานของเจ้าหน้าที่เพื่อปราบปรามการฟอกเงินอย่างกว้างขวาง ถือว่าเป็นกฎหมายที่สามารถบังคับใช้กับการดำเนินคดีฟอกเงินได้อย่างครอบคลุม จุดเด่นอีกประการหนึ่งของ Anti-Money Laundering Act 2001 ฉบับนี้ ได้แก่การให้อำนาจเจ้าหน้าที่ในการเข้าไปค้นหรือจับกุมดำเนินคดีในที่เกิดเหตุได้โดยไม่ต้องอาศัยหมายค้น และเจ้าหน้าที่ยังสามารถฟังประตูของที่รโหฐานเข้าไปหาพยานหลักฐานในการดำเนินคดีได้ถ้าจำเป็น ด้วยเหตุนี้ Anti-Money Laundering Act 2001 ของมาเลเซียจึงมีบทบังคับที่รุนแรงและส่งผลต่อการขัดต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนมาก แต่ก็เป็นไปเพื่อประโยชน์ในการปราบปรามการฟอกเงินในประเทศมาเลเซียเอง

2.5.4.2 Anti-Money Laundering Bill 2001

Anti-Money Laundering Bill 2001 เป็นกฎหมายของประเทศมาเลเซียที่ใช้ในการปราบปรามการฟอกเงิน รวมทั้งการสถาบันการเงินนอกระบบที่อยู่ใน Labuan และได้กำหนด

ฐานความผิดในการกระทำการฟอกเงินกว่า 119 ฐานความผิด เป็นกฎหมายที่มาก่อตั้งหน่วยงาน
ที่มาดูแลในเรื่องการกำหนดแนวทางในการปราบปรามการฟอกเงิน FIU : Financial Intelligence
Unit และกำหนดอำนาจในการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ในความผิดฐานฟอกเงินทุกประเภท
ในส่วนของการจำกัดความของศัพท์ที่สำคัญบางคำจะอยู่ในมาตรา 3 ของ
กฎหมายฉบับนี้ เช่น

“unlawful activity” หมายถึง กิจกรรมใดที่เกี่ยวข้องโดยตรงหรือโดยอ้อมกับการกระทำที่
ถือว่าเป็นความผิดฐานฟอกเงิน

“serious offence” หมายถึง

- (1) การกระทำใดๆที่อยู่ภายใต้การกำหนดของ Second Schedule
- (2) การพยายามกระทำความผิดเหล่านั้น หรือ
- (3) การช่วยเหลือผู้กระทำความผิด

“money laundering” หมายถึง การกระทำความผิดดังต่อไปนี้

1. การจัดหาโดยตรงหรือโดยอ้อม เพื่อให้มีการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกระทำ
ความผิด หรือเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิด
2. การจัดหา การโอน การรับ การแปลงสภาพ การแลกเปลี่ยน การทำลาย การใช้ การ
เอาออกไปนอกหรือการนำเข้ามาในประเทศซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด

ในส่วนองค์ประกอบความผิดเกี่ยวกับการกระทำการฟอกเงิน บัญญัติไว้ในมาตรา 4 ได้แก่

1. บุคคลใด

- 1.1 มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดหรือพยายามกระทำความผิด
- 1.2 ให้ความช่วยเหลือในประการอื่น

2. บุคคลที่กระทำความผิดตามข้อ 1. และเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด Serious
Offence ตามบัญชีท้ายกฎหมายฉบับนี้

มาตรา 5 ได้บัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้ที่เปิดเผยข้อมูลแก่รัฐอันเป็นประโยชน์
ในการดำเนินคดีฟอกเงิน จะไม่ต้องมีความรับผิดทางกฎหมายทั้งทางแพ่งและทางอาญา และไม่
ต้องรับผิดต่อบุคคลภายนอกที่อาจได้รับความเสียหายจากการรายงานเหล่านั้น

มาตรา 6 ได้กำหนดว่า เมื่อรัฐบาลได้รับการรายงานข้อมูลการฟอกเงินจาก
หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องแล้ว ห้ามมิให้มีการเปิดเผยข้อมูลเหล่านั้นสู่สาธารณชน ไม่ว่าโดย

วิธีการใด ทั้งนี้ไม่ให้ใช้บังคับกฎหมายนี้เมื่อเป็นการที่คู่ความในคดีจะเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้ศาลวินิจฉัยคดีเสร็จสิ้นได้ หรือเป็นการเปิดเผยข้อมูลสู่สาธารณชนโดยหน่วยงานของรัฐบาล

ในส่วนของอำนาจการสืบสวนสอบสวน ซึ่งเป็นส่วนที่สามของ Anti-Money Laundering Bill 2001 ฉบับนี้ เป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายวิธีพิจารณาความของประเทศมาเลเซีย กล่าวคือ ได้ให้อำนาจอย่างกว้างขวางแก่เจ้าหน้าที่ในการค้นหรือเข้าไปแสวงหาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ในการดำเนินคดีโดยไม่ต้องใช้หมายค้น โดยในมาตรา 30 ได้กำหนดว่าเจ้าหน้าที่ใช้อำนาจสอบสวนได้ อาจเป็นเจ้าหน้าที่โดยตำแหน่ง หรือผู้ที่ไม่ใช่เจ้าหน้าที่แต่ได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ให้กระทำการนั้น และในมาตรา 91 ได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ที่อาจเป็นที่เก็บรักษาทรัพย์สินหรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด โดยไม่ต้องใช้หมายเพื่อทำการค้นหาสิ่งของเช่นนั้น หรือทำสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้อง และเมื่อมีความจำเป็น เจ้าหน้าที่สามารถทำลายประตูเข้าไปในสถานที่เช่นนั้นได้

ในตอนที่ 6 ของกฎหมายฉบับนี้ เป็นเรื่องของกระบวนการบังคับทางแพ่งกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด

2.5.4.3 Labuan Offshore Financial Services Authority (LOFSA)

หน่วยงาน LOFSA เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลการทำงานของสถาบันการเงินนอกระบบที่มีเครือข่ายอยู่ทั่วโลก เป็นหน่วยงานที่ให้บริการแบบครบวงจร กล่าวคือเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายควบคุมการดำเนินงานในสถาบันการเงินและมาตรการทางกฎหมายเพื่อป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เป็นหน่วยงานรับผิดชอบเบี่ยงธุรกิจสถาบันการเงินที่จะเกิดขึ้นใหม่ เป็นหน่วยงานใช้บังคับกฎหมายและเป็นหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนด้วย

ส่วนมาตรการที่ใช้ในการปราบปรามการฟอกเงินของ LOFSA ประการแรก ได้แก่ Know your customer policy ตามแนวทางของ Basle Committee โดยกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของลูกค้าสถาบันการเงิน การรายงานเกี่ยวกับแหล่งที่มาของเงินทุน การรายงานธุรกรรมที่น่าสงสัยว่าจะเป็นการฟอกเงิน กระบวนการเก็บรักษาและกฎหมายในการเผยแพร่เอกสารนี้สู่สาธารณชน

กล่าวโดยสรุปแล้ว กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศมาเลเซีย (Anti-Money Laundering Bill 2001) เป็นกฎหมายที่กำหนดฐานความผิดไว้มากมาย

กำหนดแนวทางในการทำงานของเจ้าหน้าที่ในการสืบสวนสอบสวน และดำเนินคดีเกี่ยวกับการฟอกเงินไว้อย่างละเอียดมาก และมีบทลงโทษที่รุนแรง จึงทำให้กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศมาเลเซียสามารถนำมาเป็นแบบอย่างของประเทศอื่นในการนำมาเป็นแนวทางในการยกร่างกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศนั้นได้อย่างดี

2.5.5 แนวความคิดและลักษณะความผิดมูลฐานในกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศฟิลิปปินส์

Anti-money Laundering Act of 2001 มีขึ้นเพื่อจุดประสงค์ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ในกิจการที่ผิดกฎหมายทุกชนิด และป้องกันมิให้มีการฟอกเงินในสถาบันการเงินฟิลิปปินส์ แต่จุดประสงค์ดูเหมือนจะสำคัญว่าได้แก่ การที่ไม่ให้ประเทศฟิลิปปินส์ได้ชื่อว่าเป็นแหล่งสวรรค์ของการฟอกเงินในภูมิภาคนี้ ด้วยเหตุนี้ รัฐบาลฟิลิปปินส์จึงได้เร่งออกกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินอย่างเร่งด่วน กฎหมายฉบับนี้กำหนดฐานความผิดไว้ 14 ฐานความผิด คือ 1.ความผิดเกี่ยวกับการลักพาตัว 2.ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด 3.ความผิดเกี่ยวกับการรับสินบน 4.ความผิดเกี่ยวกับการเรียกค่าไถ่ 5.ความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ 6.ความผิดเกี่ยวกับการพนัน 7.ความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นโจรสลัด 8.ความผิดเกี่ยวกับ Qualified Theft 9.ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชน 10.ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบขนของผิดกฎหมาย 11.ความผิดเกี่ยวกับการทุจริตภายใต้กฎหมายว่าด้วยพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ 12.ความผิดเกี่ยวกับสลัดอากาศ การวางเพลิง การฆาตกรรม 13.ความผิดเกี่ยวกับหลักทรัพย์ 14.ความผิดรุนแรงที่มีบทลงโทษตามกฎหมายของต่างประเทศ

สรุปแล้วตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศฟิลิปปินส์ ความผิดส่วนใหญ่จำให้ความสำคัญกับความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาของฟิลิปปินส์และอาชญากรรมทางการเงิน แต่มีฐานความผิดหนึ่งที่น่าจะเป็นความเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินที่ได้จากการก่อการร้ายข้ามชาติ ได้แก่ Section (I) Unlawful Activities ข้อ 12 ที่เกี่ยวกับสลัดอากาศและการก่อการร้ายที่ถือว่า เงินที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับกระบวนการก่อการร้ายดังกล่าวถือว่าเป็นการฟอกเงิน แต่ในส่วนที่เกี่ยวกับองค์การอาชญากรรมข้ามชาติโดยเฉพาะ ยังไม่ปรากฏในกฎหมายฉบับนี้ เนื่องจากกฎหมายการฟอกเงินของฟิลิปปินส์นี้ออกมาได้ด้วยความยากลำบากในเรื่องความเห็นที่ไม่ลงรอยกัน และการยกร่างกฎหมายฉบับนี้อย่างเร่งด่วนให้ทันเวลาแห่งการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้จึงมีข้อบกพร่องอยู่บางประการ

2.5.6 แนวความคิดและลักษณะความผิดมูลฐานในกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศฮ่องกง

เมื่อวันที่ 1 กันยายน 1989 ฮ่องกงได้ออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเรียกว่า กฎหมายว่าด้วยการลักลอบค้ายาเสพติด ค.ศ.1989 เพื่อให้อำนาจรัฐในการติดตามและริบทรัพย์สินที่ได้มาจากการลักลอบค้ายาเสพติดและเพื่อกำหนดฐานความผิดเกี่ยวกับการสนับสนุนผู้อื่นในการปกปิดทรัพย์สินที่ได้มาจากการลักลอบค้ายาเสพติดหรือเป็นความผิดที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน จึงถือได้ว่าความผิดเกี่ยวกับการลักลอบค้ายาเสพติดเป็นความผิดมูลฐานของกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งตามกฎหมายของฮ่องกงฉบับนี้มีความผิดมูลฐานเพียงฐานเดียว แต่ก็เป็นการสอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ค.ศ.1989 (Vienna Convention) ที่มีหลักการให้ประเทศสมาชิกออกกฎหมายต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติด โดยกำหนดให้การฟอกเงินที่ได้มาจากการค้ายาเสพติดมีความผิดทางอาญา นอกจากนี้ การออกกฎหมายฉบับนี้ของฮ่องกง ยังสอดคล้องกับ UN Model Law ที่กำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับการค้ายาเสพติดเป็นความผิดมูลฐานที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และต่อมาฮ่องกงได้ออกกฎหมายที่เรียกว่า กฎหมายว่าด้วยองค์การอาชญากรรมและอาชญากรรมร้ายแรง ค.ศ.1955 (Organization and Serious Crimes Ordinance 1955) มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มอำนาจสืบสวนสอบสวนการกระทำอันเป็นองค์การอาชญากรรมและความผิดอื่นที่ร้ายแรง ให้อำนาจริบทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดอาญา เพื่อกำหนดฐานความผิดเกี่ยวกับการกระทำการช่วยเหลือผู้อื่นปกปิดทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดอาญา ซึ่งก็คือ การกระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงินที่ได้มาจากการกระทำความผิดอาญาโดยความผิดเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินบัญญัติไว้ในมาตราที่ 25 โดยกำหนดไว้ว่า “การกระทำเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินซึ่งตนรู้หรือมีเหตุอันควรเชื่อว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดก็จะมี ความผิดฐานฟอกเงิน มีโทษทั้งจำคุกและปรับ โดยการกระทำที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน หมายความว่า การรับหรือได้มาซึ่งทรัพย์สิน การปกปิดหรืออำพรางทรัพย์สิน โดยการซ่อนเร้น อำพราง ลักษณะแท้จริงการจำหน่าย การยกย้าย หรือการได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิใดๆ ที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน รวมทั้งการจำหน่ายหรือแปรสภาพทรัพย์สินเป็นต้น”

กฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดความผิดมูลฐานของการฟอกเงินไว้กว้างๆ คือ ทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด โดยไม่ได้ระบุความผิดฐานต่างๆ ที่ชัดเจน เพียงแต่เกี่ยวข้องกับ

ทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดก็มีความผิดฐานฟอกเงินแล้ว ทั้งนี้เพราะเกาะฮ่องกงเป็นเกาะที่มีระบบการค้าเสรีจึงมีอาชญากรรมเกิดขึ้นจำนวนมาก การกำหนดความผิดมูลฐานจึงต้องกำหนดไว้ให้ครอบคลุมความผิดจำนวนมาก จึงต้องกำหนดความผิดมูลฐานว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพครอบคลุมอาชญากรรมทุกประเภทนั่นเอง

2.6 วิเคราะห์เปรียบเทียบความผิดมูลฐานของต่างประเทศกับของประเทศไทย

จากการศึกษากฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศไทย พอสรุปลักษณะความผิดมูลฐานและเปรียบเทียบกับของประเทศไทยได้ดังนี้

ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้แกกกฎหมายควบคุมการฟอกเงินที่ใช้บังคับในปัจจุบัน คือ Money Laundering Control Act 1986 (MLCA) ซึ่งบัญญัติไว้ใน 18 U.S.C (18 United States Code) ซึ่งได้กำหนดห้ามการเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินในลักษณะกว้างๆ ของการโอนเงินที่ได้มาจากการประกอบอาชญากรรมโดยผู้กระทำนั้นต้องมีเจตนาที่จะสนับสนุนการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมาย (Specific Unlawful Activity) หรือรู้ว่าการโอนเงินนั้นได้กระทำไปโดยมีเจตนาที่จะปกปิดแหล่งที่มาหรือเจ้าของเงินหรือการควบคุมเงินหรือหลบเลี่ยงรายการโอนเงิน จึงเห็นได้ว่าผู้ที่จะกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศไทย จะต้องมีการกระทำตามที่บัญญัติไว้ใน 18 U.S.C มาตรา 1956 เช่น การกระทำการโอนเงิน โดยรู้ดีว่าเป็นเงินที่ได้มาจากการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมาย และการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายนี้ ถือได้ว่าเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสหรัฐอเมริกา ซึ่งได้บัญญัติกว้างๆ และมีมาตรา 1956 (c)(7) ได้ให้คำจำกัดความไว้พร้อมกับระบุฐานความผิดต่างๆไว้ ซึ่งถือว่าเป็นความผิดมูลฐาน เช่น ความผิดตามมาตรา 152 เป็นความผิดเกี่ยวเนื่องกับการซ่อนเร้นทรัพย์สิน การอ้างสิทธิเรียกร้องและสถาบันตัวที่เป็นเท็จ การให้สินบน มาตรา 543 ความผิดเกี่ยวเนื่องกับการนำสินค้าหนีภาษีเข้าไปในสหรัฐอเมริกา และมาตรา 656 เป็นความผิดเกี่ยวเนื่องกับการลักทรัพย์ ยักยอก

สหรัฐอเมริกาได้กำหนดฐานความผิดที่เกี่ยวข้องกับการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายไว้เป็นจำนวนมากกว่า 150 ฐานความผิด โดยพิจารณาจากความผิดที่เงินเป็นปัจจัยสำคัญ คือ ความผิดทางเศรษฐกิจและผลร้ายของความผิดดังกล่าวจะมีส่วนทำลายสังคม เศรษฐกิจ ตลอดจนมนุษยชน ทำให้ความผิดมูลฐานของสหรัฐอเมริกามีมากกว่าของประเทศอื่น ทั้งนี้ เนื่องมาจาก

ความเป็นประเทศที่มีอิสระ เสรีภาพทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ที่ผลักดันให้รัฐบาลต้องออกกฎหมายมาเพื่อครอบคลุมการกระทำความผิดให้มากที่สุด เพื่อวัตถุประสงค์ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินให้มีประสิทธิภาพนั่นเอง

ประเทศออสเตรเลีย มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินอยู่ 4 ฉบับ คือ Custom Act 1901, Proceeds of Crime 1987 Act, Cash Transaction Reports Act 1988 และ Telecommunications Act 1901 แต่กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงินมากที่สุดคือ Customs Act 1901 ที่กำหนดให้รัฐบาลสามารถยึดทรัพย์สิน(รายได้) ที่ได้มาจากการซื้อขายยาเสพติด และให้ศาลมีอำนาจสั่งปรับผู้กระทำความผิดได้เป็นจำนวนที่สูงเท่ากับผลประโยชน์ที่ได้จากการซื้อขายยาเสพติด ความผิดเกี่ยวกับการค้ายาเสพติด แม้จะไม่ใช่ความผิดมูลฐานโดยตรงของกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน แต่อาจถือได้ว่าเป็นความผิดมูลฐานโดยอ้อม ทั้งนี้ เพราะกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ลงโทษผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินที่ได้มาจากการค้ายาเสพติด เพียงแต่ให้อำนาจรัฐยึดทรัพย์สินและให้อำนาจศาลสั่งปรับเท่านั้น และตาม Proceeds of Crime Act 1987 เป็นกฎหมายที่ให้อำนาจรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐรวมทั้งศาลยุติธรรม ขอให้สถาบันการเงินส่งข้อมูลของผู้กระทำหรือกำลังจะกระทำเกี่ยวกับการกระทำความผิดที่เป็นข้อหารุนแรง ซึ่งได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับการค้ายาเสพติด การฉ้อโกงเป็นขบวนการ การฟอกเงิน และการเลี่ยงภาษี ได้รับหรือกำลังจะได้รับผลประโยชน์ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมจากการกระทำความผิดดังกล่าว กฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดบทลงโทษการฟอกเงิน การตรวจสอบความผิดที่เป็นข้อหาขั้นรุนแรง จึงถือได้ว่าความผิดข้อหาขั้นรุนแรงเป็นความผิดมูลฐานตามลักษณะของกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับการค้ายาเสพติด การฉ้อโกงเป็นขบวนการ การฟอกเงิน และการเลี่ยงภาษี

กล่าวได้ว่า ความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของออสเตรเลีย ไม่ได้กำหนดว่าโดยตรงและชัดเจน ซึ่งแตกต่างจากประเทศสหรัฐอเมริกาที่กำหนดไว้ชัดเจนและเป็นจำนวนมาก

ไต้หวัน ได้กำหนดความผิดมูลฐานไว้แบบกว้างๆ แต่กำหนดอัตราโทษขั้นต่ำของฐานความผิดทางอาญาไว้ว่า ความผิดทุกประเภทที่มีอัตราโทษจำคุกตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป พร้อมกับได้ระบุฐานความผิดอื่นไว้ด้วย

ลักษณะความผิดมูลฐานของไต้หวันแตกต่างจากหลายๆประเทศเนื่องจากนโยบายของรัฐบาลประเทศไต้หวัน กำหนดให้กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ

ฟอกเงินนำไปใช้ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมประเภทที่มีอัตราโทษสูง เพราะถือว่าอาชญากรรมดังกล่าวกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ อีกประการหนึ่ง ได้เห็นมีอาชญากรรมเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก การกำหนดความผิดมูลฐานจึงจำเป็นต้องกำหนดไว้อย่างกว้างๆ เพื่อครอบคลุมความผิดที่จะเกิดขึ้น เพื่อประสิทธิภาพในการป้องกันอาชญากรรม ในขณะที่ประเทศต่างๆ มุ่งที่จะใช้กฎหมายฟอกเงินกับการกระทำความผิดที่กระทบต่อเศรษฐกิจเป็นหลัก

ประเทศมาเลเซีย Anti-Money Laundering Act 2001 ได้ให้อำนาจในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินไว้อย่างกว้างขวาง ได้กำหนดความผิดมูลฐานไว้กว่า 119 ความผิดมูลฐาน ลักษณะเด่นอีกประการของ Anti-Money Laundering Act 2001 ของมาเลเซียก็คือ การให้ LOFSA (สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของมาเลเซีย) มีอำนาจในการพัฒนาการเปิดสถาบันการเงินใหม่ ตรวจสอบความพร้อม และประวัติการประกอบกิจการที่ไม่ดี รวมถึงอำนาจในการตรวจสอบว่า สถาบันการเงินนั้นจะต้องไม่มีความเกี่ยวพันกับแหล่งเงินทุนที่ผิดกฎหมายทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ

ประเทศฟิลิปปินส์ กฎหมาย Anti-Money Laundering Act 2001 มีเพื่อจุดประสงค์ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ในกิจการที่ผิดกฎหมายทุกชนิด และป้องกันมิให้มีการฟอกเงินในสถาบันการเงินในฟิลิปปินส์ กฎหมายฉบับนี้กำหนดฐานความผิดไว้ 14 ฐานความผิด เช่น ความผิดเกี่ยวกับการลักพาตัว ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดเกี่ยวกับการรับสินบน ฯลฯ

ฮ่องกง ได้ออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเรียกว่ากฎหมายว่าด้วยการลักลอบค้ายาเสพติด ค.ศ. 1989 เมื่อวันที่ 1 กันยายน 1989 และต่อมาฮ่องกงได้ออกกฎหมายที่เรียกว่า กฎหมายว่าด้วยองค์กรอาชญากรรมและอาชญากรรมที่ร้ายแรง ค.ศ. 1995 (Organization and Serious Crimes Ordinance 1995) มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มอำนาจสืบสวนสอบสวนการกระทำอันเป็นองค์กรอาชญากรรมและความผิดอื่นที่ร้ายแรง

กฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดความผิดมูลฐานของการฟอกเงินไว้อย่างกว้างๆ คือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด โดยไม่ได้ระบุความผิดฐานต่างๆ ที่ชัดเจน เพียงแต่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดก็มีความผิดฐานฟอกเงินแล้ว ซึ่งแตกต่างจากประเทศสหรัฐอเมริกา และได้เห็น ที่มีการกำหนดเป็นความผิดมูลฐาน

ประเทศไทย สำหรับประเทศไทยได้มีการประกาศใช้ กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินโดยมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2542 มีความผิดมูลฐานทั้งสิ้น 8 มูลฐานความผิด คือ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชน ความผิดเกี่ยวกับการยกยอก ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดเกี่ยวกับการกรรโชกทรัพย์โดยอ้างอำนาจอัยย์ ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากร และความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย

สรุปได้ว่าประเทศต่างๆที่ตั้งที่กล่าวมาแล้วข้างต้น มีการกำหนดความผิดมูลฐานไว้ในกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศตนไว้เป็นจำนวนมาก ซึ่งการกำหนดความผิดมูลฐานแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท

ประเภทแรก คือ ระบุฐานความผิดอย่างชัดเจนและเจาะจง แต่ระบุไว้เป็นจำนวนมากหลายฐานความผิด เช่น สหรัฐอเมริกา มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ เป็นต้น

ประเภทที่สอง คือ ไม่ระบุฐานความผิดแยกออกอย่างชัดเจน แต่จะระบุลักษณะที่จะเป็นความผิดมูลฐานไว้กว้างๆ เพื่อมีจุดประสงค์ให้ครอบคลุมความผิดหลายๆประเภท และการกำหนดความผิดมูลฐานเช่นนี้ ในหลายประเทศก็สามารถครอบคลุมความผิดต่างๆได้เกือบทั้งหมด เช่น ออสเตรเลีย ใต้หวัน ฮองกง เป็นต้น

ซึ่งเห็นได้ว่า ความผิดมูลฐานของประเทศไทยนั้น มีลักษณะกำหนดประเภทความผิดอย่างเจาะจงชัดเจนเพียง 8 ฐานความผิด ซึ่งมีฐานความผิดน้อยกว่าประเทศอื่นๆ ทำให้ยังมีความผิดอีกหลายประเภท ที่กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ยังไม่ครอบคลุมถึง เช่น ความผิดเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรโดยมิชอบ ความผิดเกี่ยวกับการสมยอมราคาต่อหน่วยงานของรัฐ เป็นต้น

2.7 ความผิดมูลฐานกับผลกระทบทางเศรษฐกิจของประเทศไทย

การกำหนดความผิดมูลฐานของประเทศอื่นฯรวมถึงประเทศไทยของเราด้วยนั้น จะมุ่งไปสู่ความผิดมูลฐานที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศเป็นหลัก อาจกล่าวได้ว่า อาชญากรรมทางธุรกิจหรือการประกอบธุรกิจผิดกฎหมายอันนำมาซึ่งรายได้จำนวนมาก เป็นข้อพิจารณาสำคัญในการกำหนดการกระทำอาชญากรรมดังกล่าวเป็นความผิดมูลฐาน เนื่องจาก โดยทั่วไปการประกอบ

ธุรกิจผิดกฎหมายนั้นจะมีการกระทำที่เป็นวงจร และมักจะพบว่า ผู้ประกอบธุรกิจหนึ่งมักจะเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจอื่นๆ เช่น การใช้เงินที่ได้จากการค้ายาเสพติดเพื่อสนับสนุนธุรกิจอื่นๆ เช่น การค้าอาวุธเถื่อน ลักลอบขนของหนีภาษี การค้าประเวณี และการพนัน เป็นต้น การประกอบธุรกิจผิดกฎหมายอย่างครบวงจรนั้น เกิดขึ้นได้เนื่องจากผู้หนุนหลังสามารถสร้างอิทธิพลทางการเมืองและเมืองคักรอาชญากรรมแล้ว ซึ่งทำให้การปราบปรามนั้นจะไม่สามารถสาวไปถึงผู้อยู่เบื้องหลังในระดับสูง เพราะจะมีอิทธิพลทางการเมืองเข้ามาขัดขวาง ส่วนของคักรอาชญากรรมที่มีอาจจะเป็นไปได้ในหลายรูปแบบ คือทั้งที่มีมือปืนคุ้มครองอยู่ภายนอก และขณะเดียวกันก็มีการซื้อเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยเฉพาะในฝ่ายปราบปราม ให้กลายเป็นแขนเป็นขาขององค์กร ซึ่งในกรณีเหล่านี้เอง จึงทำให้เป็นการยากที่จะหาหลักฐานสาวถึงผู้อยู่เบื้องหลังที่แท้จริง

ในการพิจารณาผลกระทบของเศรษฐกิจที่ผิดกฎหมายนั้นมี 2 ด้านด้วยกันกล่าวคือ ในด้านหนึ่งผลของธุรกิจผิดกฎหมายก็เหมือนธุรกิจถูกกฎหมายทั่วไป ที่ก่อให้เกิดรายได้ และการจ้างงาน ในอีกด้านหนึ่งธุรกิจที่ผิดกฎหมายได้ก่อให้เกิดผลกระทบที่เป็นด้านลบกล่าวคือ ก่อให้เกิดการเบี่ยงเบนทรัพยากร ปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจได้ และเนื่องจากธุรกิจผิดกฎหมายบางประเภท เช่น ยาเสพติด มีผลกระทบทางลบที่ค่อนข้างรุนแรง กล่าวคือ ทำลายสุขภาพ ก่อให้เกิดอาชญากรรม อุบัติเหตุ ฯลฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีมูลค่าทางเศรษฐกิจที่สูงซึ่งยังไม่ได้มีการประมาณการที่ชัดเจนขึ้นมา

เนื่องจากธุรกิจผิดกฎหมายเหล่านี้จะให้ผลประโยชน์อันมหาศาล โดยที่กิจกรรมที่ถูกกฎหมายไม่อาจทัดเทียมได้ ผลประโยชน์มหาศาล โดยที่กิจกรรมที่ถูกกฎหมายไม่อาจทัดเทียมได้ ผลประโยชน์มหาศาลเหล่านี้จะหมุนกลับมาเพื่อสนับสนุนกิจกรรมที่ผิดกฎหมายอื่นๆ เพื่อเป็นการขยายฐานของรายได้ เงินรายได้จากกิจการเหล่านี้ ถือเป็นทุนสะสมที่จะทำให้เกิดการแย่งชิงทรัพยากร และรวมถึงอำนาจในการที่จะก่อให้เกิดความไม่มีเสถียรภาพในระบบเศรษฐกิจได้ ถ้าฐานของทุนเหล่านี้ขยายใหญ่โตขึ้นมาจนมีอำนาจเหนือเศรษฐกิจถูกกฎหมายอื่นๆ ได้

อันตรายที่จะก่อเกิดกับระบบเศรษฐกิจที่เห็นได้ชัด สามารถสรุปได้ใน 2 ประเด็นก็คือ ประการแรก ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขัน และสามารถทำให้ผู้เล่นเงินสกปรกมีโอกาสเข้ามาช่วงชิงทรัพยากรไปได้มากกว่าคนอื่น และการผันตัวเองจากธุรกิจทำกำไรได้ง่ายๆ มาสู่ธุรกิจถูกกฎหมายที่ต้องเผชิญภาวะการแข่งขันอย่างเข้มข้น ไม่ใช่เป็นเรื่องง่ายนัก ดังนั้นจะเห็นได้ว่า นอกเหนือจากการเป็นผู้รับเหมาก่อสร้างจากธุรกิจของรัฐ และกิจการสัมปทานภาครัฐแล้ว ผู้มีอิทธิพลท้องถิ่นเหล่านี้มักจะนิยมลงทุนในกิจกรรมการบริการ เพราะกิจการเหล่านี้สามารถ

เกื้อหนุนช่วยกันได้ดีกับกิจกรรมที่ผิดกฎหมายของตนเอง เช่น กิจกรรมที่ถูกกฎหมายอาจจะเป็นช่องทางของการจัดจำหน่ายยาเสพติด การค้าประเวณี เป็นต้น

ประการที่สองที่เด่นชัดคือ การมีส่วนร่วมที่ทำให้การดำเนินนโยบายการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ทำได้ยากขึ้น ตัวอย่างที่เห็นได้เด่นชัดคือ การปั่นราคา จะมีผลทำให้เกิดภาวะราคาเพิ่มขึ้นมาได้ นอกเหนือจากจุดนี้แล้วการควบคุมในเรื่องนโยบายการออมการใช้จ่าย ทำได้อย่างไม่สมบูรณ์ เพราะกลุ่มบุคคลเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะใช้จ่ายเงินของตนอย่างฟุ่มเฟือย นอกจากนี้แล้วกิจกรรมที่ผิดกฎหมายเหล่านี้ ยังไม่ต้องเสียภาษีให้รัฐ ในขณะที่กิจกรรมที่ถูกกฎหมายจะต้องเสียภาษีให้รัฐค่อนข้างมาก ตัวอย่างเช่น การค่าน้ำมันเชื้อเพลิงอย่างถูกกฎหมายจะต้องเสียภาษีศุลกากรในการนำเข้าน้ำมัน แต่การค่าน้ำมันเถื่อนโดยการลักลอบขนถ่ายทางทะเลหรือทางบก ไม่ต้องเสียภาษีให้รัฐแต่อย่างใด ในขณะที่ผลกำไรของกิจกรรมผิดกฎหมายมีสูงกว่ากิจกรรมที่ถูกกฎหมาย เนื่องมาจากต้นทุนที่ต่ำกว่า

เมื่อเกิดความไร้เสถียรภาพทางเศรษฐกิจขึ้น ทำให้นักลงทุนทั้งในและนอกประเทศขาดความมั่นใจในระบบเศรษฐกิจของไทย ซึ่งก่อให้เกิดผลเสียต่อการลงทุน

การฟอกเงินของธุรกิจผิดกฎหมาย อาจกระทำโดยผ่านเครือข่ายต่อเนื่องของกิจการที่ผิดกฎหมายประเภทหนึ่ง ไปสู่เครือข่ายที่ผิดกฎหมายอีกประเภทหนึ่ง ในกรณีประเทศไทย พบว่ามีความเกี่ยวเนื่องของผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าอาจมีส่วนพัวพันกับการค้ายาเสพติดและการค่าน้ำมันเถื่อน โดยแทนที่จะมีการโอนเงินเข้ามาประเทศไทยโดยตรงจากการค้ายาเสพติด เงินนั้นอาจจะถูกส่งโอนไปประเทศสิงคโปร์ซึ่งถูกกล่าวหาว่าเป็นแหล่งที่ขายน้ำมันทั้งในระบบและนอกระบบให้กับผู้ค้าในประเทศไทย เงินจำนวนดังกล่าวจะถูกจ่ายเป็นค่าน้ำมัน ซึ่งถูกนำเข้าประเทศไทยด้วยการลักลอบและนำเข้าและจัดจำหน่ายโดยเครือข่ายของการค่าน้ำมันเถื่อนในประเทศ โดยที่ระบบการค่าน้ำมันเถื่อนในประเทศไทยจะมีการฟอกเงินไปในตัว นอกจากนี้แล้วยังมีข้อสังเกตในเรื่องของขบวนการค่าน้ำมันเถื่อนด้วยว่าในปัจจุบันอัตราการจัดตั้งสถานีบริการน้ำมันทั่วประเทศขยายตัวอย่างมาก อาจเป็นไปได้ที่สถานีบริการน้ำมันบางแห่งอาจถูกตั้งขึ้นเพื่อเป็นแหล่งระบายน้ำมันเถื่อน หรือเป็นแหล่งฟอกเงินของธุรกิจผิดกฎหมายต่างๆไปในตัว เนื่องจากธุรกิจสถานีบริการน้ำมันนั้นเป็นธุรกิจที่มีการใช้เงินสดเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ ซึ่งทำให้เป็นการง่ายต่อการที่จะเป็นแหล่งฟอกเงิน

ดังที่กล่าวมาแล้ว ความผิดเกี่ยวกับการฟอกเงิน ก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ ความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เป็น

สะพานเชื่อมระหว่างการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินกับธุรกิจ
ผิดกฎหมายหรืออาชญากรรมทางเศรษฐกิจ ดังนั้นหากเรากำหนดความผิดมูลฐานมากขึ้นก็เท่ากับ
ขยายอำนาจการบังคับใช้กฎหมายกับผู้กระทำความผิดที่ส่งผลกระทบต่อระบบการเงินของ
ประเทศได้มากยิ่งขึ้น ความผิดเกี่ยวกับน้ำมันเชื้อเพลิงหรือน้ำมันเถื่อนเป็นความผิดประเภทหนึ่งที่
ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศและมีความเป็นไปได้แน่นอนที่ผู้กระทำความผิดดังกล่าวจะ
ทำการฟอกเงินที่ได้จากการกระทำความผิดเป็นจำนวนมากกลับมาใช้ก่อความเสียหายแก่
ประเทศชาติต่อไป จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการเพิ่มความผิดเกี่ยวกับน้ำมันเชื้อเพลิงเป็น
ความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศไทย
ต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย